egmont
højskolen

Årsskrift 2003

Udgivet af:
Egmont Højskolen og
Egmont Højskolens Elevforening

Redaktion:
Ole Lauth
Karin Busk
Kasper Mortensen
Eva Carlslund
Stevie Kørvell

Egmont Højskolen
Villavej 25, Hou
8300 Odder
tlf. 87 81 79 00
fax 87 81 79 79
giro 5 48 21 43
mail@egmont-hs.dk
www.egmont-hs.dk

Elevforeningen
v/Jens Bork
Vestervænget 39
7323 Give
tlf. 75 73 19 95
elevforening@egmont-hs.dk
elevforening.egmont-hs.dk

Tryk
PE Offset & Reklame A/S
Tømrervej 8
6800 Varde

December 2003

Årsskrift
2003

Indhold

Tanker fra en skaldepande 5
Årets gang 11
Januar 12
Februar 13
Hvad kom der ud af handicapåret 2003? 14
Marts 18
Uganda tur/retur 19
April 22
Maj 23
Ud at se med DSB - men det ka' vi ikk' komm' te! 24
Juni 26
Sejladsprojekt Handisejl 28
Juli 32
August 33
Egmont Højskolens Global linie 34
September 38
Oktober 39
Festforelæsning 41
Solidaritet 46
November 47
Elevstævne 2003 48
Jubilarer 49
Siden Sidst 51
Elevforeningens bestyrelse 52
December 53
Elevhold forår 2003 54
Elevhold efterår 2003 55
Skolens bestyrelse 56
Skolens ansatte pt. 57

Tanker fra en skaldepande

Det har været Europæisk Handicapår i år, og her på skolen har vi naturligvis været med til at synliggøre levevilkårene for mennesker med handicap. Handisejl, elevernes møde med Folketingets trafikudvalg og Etikdagen blev »events« (begivenheder), som lå udover det, vi alligevel gør i løbet af et år. Tvivlsomt om det har været ret meget mere handicapår, end alle de andre år plejer at være - vores værdigrundlag taler om et særligt ansvar overfor mennesker med handicap. Holger Kallehauge, formand for PTU, slog ved indgangen til handicapåret fast, at: *Hvert år er handicapår.*

Palle Simonsen, formand for Handicapårets Nationalkomite, glædede os med en af sine opløftende, indignerede og præcise taler til Grundlovsdag. I dette årsskrift giver Palle Simonsen et bud på, hvad der kom ud af Handicapåret. Ingen tvivl om, at den eksponering et særligt år er udtryk for, flytter nogle holdninger blandt ganske almindelige mennesker (skatteborgere). Der bliver sat fokus på nogle *værdier*, som gerne skulle afspejle sig i de politiske beslutninger, der styrer vores hverdag - vores omgang med hinanden, men de konkrete langtrækkende resultater er det småt med. Næste år er også handicapår her og ude i samfundet.

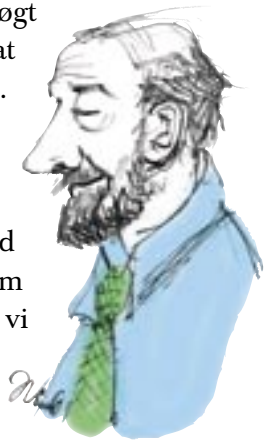

Regeringen har forsøgt at sparke en værdidebat i gang - en kulturkamp. Her på skolen har vi valgt værdier. Det gjorde vi for 10 år siden. Værdighed, myndighed og solidaritet valgte vi som værdigrundlag. I år har vi sat spotlight på (evalueret) værdighedsbegrebet. Vi har forsøgt at indkredse begrebet gennem forskellige foredragsholdere bl.a. Jørgen Husted og Peter Thielst, men nogen krystalklar definition på, hvad værdighed er i en Egmont Højskole sammenhæng, er det ikke blevet til.

Nudansk ordbog er ikke til megen hjælp, måske er der lidt at hente i den dansk-engelske ordbog, som med ordet »dignity« = anseelse kommer tæt på det, vi på Egmont Højskolen mener med ordet værdighed. Det gælder om at værne om andres og egen anseelse - altså hjælpe hinanden med ikke at tabe ansigt/anseelse. Til daglig taler vi ikke om, at noget er »værdigt«, men det modsatte »uværdigt« bruges ikke så sjældent. Her er et par eksempler:

I sommer havde vi en kursist, som ønskede at morgenbade fra pontonen. Hun blev udstyret med sejl og hjælper og drog ned for at bruge kranen. Da hun skulle fange sejlet i vandet for at komme op igen, var det umuligt for hende at komme til at sidde ordentligt, og den stilling hun kom op af vandet i, betegnede hun kraftfuldt som »uværdig«. Hun ønskede ikke at bade igen under de »uværdige« forhold. Det kan også betegnes som uværdigt, når en hjælper siger til en anden hjælper - mens brugeren er til stede - : »Ta'r du ham i aften?« eller højlydt til brugeren »Nu skal du ned og have skiftet ble!«

På højskolen skal vi arbejde med det værdige liv - den værdige behandling. Vi skal lære at opfatte de handlinger og den kommunikation, som skader andres anseelse - i den store (politiske) sammenhæng og i vores helt eget daglige liv.

For godt 17 år siden lærte jeg en ung mand at kende - for nemheds skyld kalder vi ham Per. Han var bløder, og gennem den medicin han måtte tage for at kunne leve med sin blødersygdom, fik han HIV. Per var en af de første, som fik konstateret AIDS. Ærlige læger havde fortalt ham, at uden et mirakel ville han have 2-3 år tilbage at leve i. Ikke desto mindre ville Per gøre sin uddannelse færdig på den handelsskole, hvor han gik.

På grund af sin blødersygdom og AIDS skulle han have nogle hjælpemidler og forskellige former for støtte, da han ofte måtte forsømme på grund af behandling og sygdom. Jeg var konsulent i Undervisningsministeriet og skulle tage stilling til og bevillige støtte på skolen. Ved det andet møde på skolen havde studievejlederen også indkaldt Pers sagsbehandler fra kommunen. En flink, venlig og forholdsvis nyuddannet mandlig socialrådgiver.

Per havde tre ønsker for sit liv: som 19-årig ville han gerne have sin egen kollegielejlighed, en beskeden bil, da han havde svært ved at gå over længere afstande og en uges ferie i Spanien. Da ønskerne var fremsagt, tog sagsbehandleren fat: Han - »repræsenterede ikke en pengekasse, som borgerne bare kunne forsyne sig fra, når en eller anden blødsøden læge - af hensyn til egen forretning - havde udstedt en eller anden mere eller mindre tvivlsom diagnose«. Efter denne værdifaste udmelding bad jeg om timeout. Under påskud af, at sagsbehandleren og jeg skulle dele nogle udgifter i forhold til en borger, var vi nødt til at tale sammen under 4 øjne.

»Blødersagen« kørte på sit højeste. Ikke et barn i Danmark var i tvivl om, at AIDS er og var en sygdom, som forkorter livet ganske betydeligt. Ingen - heller ikke Pers sagsbehandler - var i tvivl om, at Per ikke selv havde valgt at blive bløder, og at han heller ikke selv havde valgt blodplasmamedicin, som var HIV-inficeret. Ikke desto mindre måtte denne forvalter af social velfærd i Danmark indrømme, at han hjemmefra havde fået pålagt ikke at bruge en krone på den meget syge unge mand, da det ville kunne skabe præcedens og uoverskuelige konsekvenser. Jeg ville naturligvis vide, hvor mange med blødersygdommen i den pågældende provinskommune, der ville kunne fremsætte de samme krav? Så vidt man vidste, var der kun Per - men for en sikkerheds skyld.

Jeg ville have sagsbehandleren til at forklare mig, hvordan han ville reagere, hvis det var ham selv, der havde fået at vide, at der var 1-3 år tilbage at leve i. Han havde lært at forholde sig professionelt til de sager, han kom ud for, hvorfor det ikke ragede mig, hvad han selv mente og følte. Per fik sin bil, sin lejlighed og sin tur til Spanien, men ikke i kraft af udfarenhed fra sagsbehandleren. Han fik også erstatning og en alt for tidlig død. Men det er en helt anden historie.

Nogle år senere møder jeg igen Pers sagsbehandler i en helt anden og helt privat sammenhæng. Jeg ville selvfølgelig vide, hvordan det gik med geschæften: »Får borgerne nogle professionelt afstemte og økonomisk forsvarlige afgørelser i kommunen?« Den håbefulde socialrådgiver var ikke længere i det kommunale system. Han havde valgt rengøringsbranchen i stedet. Specialrengøring. Brand og kemikalier og også noget med mennesker, som på grund af uformåenhed socialt og psykisk var kommet så »langt ud«, at rengøringsfolk i specialdragter skulle »muge ud« i deres lejligheder.

Karrieren i den sociale forvaltning havde han opgivet. Forholdet mellem den idealitet han havde forventet, og de realiteter han skulle arbejde under, var blevet en alt for stor belastning. Det var ikke borgernes tarv, men systemets indretning og økonomernes beregninger der blev styrende for indsatsen. Den behandling, han kunne tilbyde borgerne, var uværdig. Vi repeterede historien om Per, og han måtte vedgå, at det var en af de skæbner, som havde naget den dårlige samvittighed. Jo mere han var begyndt at anlægge et værdigt og solidarisk

skøn på de enkelte sager, desto større blev sagsmængden og hans egne frustrationer.

I bladet Spastikeren, nr. 5 fra i år, har Cindie Christensen en grum fortælling om en af hendes venner, som flytter fra Jonstrupvang til et helt nyt bofællesskab i Sorø. I flere år havde han ventet på, at der skulle komme et bofællesskab i Sorø i nærheden af familien. Stor var glæden, da muligheden oprandt. Med sine gamle venner havde han lavet en række aftaler, for at de kunne bevare forbindelsen.

Cindy skriver: »*Den første aftale kom i stand. Jeg skulle ned og besøge min 26-årige ven, komme om eftermiddagen og have hjemkørsel kl. 23:30. Aftalen havde været planlagt længe, og han havde informeret personalet om, at jeg kom. Det var der tilsyneladende ingen problemer i. Men vi blev klogere, for ved aftensmaden sagde personalet til ham, at de ville lægge ham i seng ved 22:30 tiden, hvor han med det samme sagde, at det kunne de da ikke, for de vidste jo godt , at han havde besøg. De svarede, at det blev de altså nødt til, fordi ellers kunne han ikke komme i seng.*«

Cindie fortæller, at vennen blev lagt i seng, mens hun var til stede, og den sidste time måtte de tale sammen med ham i sengen. Ydmygende og uværdigt. »Hvad ville personalet selv sige til at blive »puttet« i seng i gæsters nærværelse kl. 22:30?« Den unge mand er tilbage på Jonstrupvang, for her er friheden til at bestemme over eget liv trods alt større. Valgfrihed og værdighed koster penge. John Møller siger det rammende i sin festforelæsning - aftrykt i forkortet form i dette årsskrift - »… der skal ikke være ret mange samlet i samme bebyggelse, før bebyggelsen skifter fra at være beboernes hjem, til at være personalets arbejdsplads med alt hvad dertil hører … der kommer åndelig pigtråd om bebyggelsen, det er ikke normalisering af levevilkårene …«

I den sidste papirudgave af bladet SU-nyt fra oktober refereres en konference om inklusion af handicappede studerende på de videregående uddannelser. Studiechef Jacob Lange fra Københavns Universitet bliver citeret for følgende udtalelse: »På KU har vi 35.000 studerende. 140 af dem får SPS (special pædagogisk støtte). De sager bruger 1 3/4 årsværk. Det er nok.« 140 udgør procentuelt 0,4% af det samlede antal studerende på KU. Det er tankevækkende, når op mod 20% af børnene i den danske folkeskole får specialundervisning. Videre bliver Jacob Lange citeret for følgende: »Det høje faglige niveau vi skal holde på universite-

terne - og tilpasning til handicappede - er uforenelige størrelser«. Godt sagt i et Handicapår.

Selv foretrækker jeg en tandlæge uden ufrivillige bevægelser. Det er afgjort også en fordel, at jurister og socialrådgivere kan de regler, vi beder dem om at hjælpe os med at forstå og handle udfra. En fordel er det også, at humanister, som bliver sat til at undervise eller forske, har de nødvendige akademiske forudsætninger for at udøve deres fag. Men at sige, at en videregående uddannelse er uforenelig med et handicap, er en stærk udmelding fra en studiechef. Jeg sender en venlig tanke til de af mine venner med handicap, der som jurister, læger, økonomer, psykologer, dataloger og teologer fik uddannelse på KU, før det blev uforeneligt med et handicap at tage en universitetsuddannelse. Handicapår!

Annie og jeg selv har besøgt universiteter i USA, Frankrig, Japan og England, hvor et særligt institut/afdeling, som en integreret del af selve læreanstalten, skulle sikre mennesker med handicap optimale hjælpemidler på både det fysiske og det kognitive niveau. Universiteter besidder om nogen den højeste viden om sprog, teknik og medicin. Jeg forstår godt, at man taler om hjerneflugt fra Danmark.

Folketinget vedtager love og anlægger rammer for det kommunale selvstyre og statens aktiviteter, men når der bliver proklameret skattelettelser, skal pengene hentes et sted, alt andet lige er det lettest hos svage minoriteter. Der er ingen stemmer i dem, og oprøret er til at overse. Pers socialrådgiver måtte erkende, at den økonomiske ramme, han arbejdede under - den censur, han indbyggede i beslutningerne - ingen forbindelse havde til holdningerne hos dem, der skulle betale de sociale ydelser.

Jeg mener selv, at skatteydere har den holdning, at i morgen kan det være dem selv, der har brug for støtte, derfor betaler de gerne den skat, som sikrer solidarisk forsikring - ikke med glæde, men med penge. I blødersagen blev både det administrative og det politiske niveau i Danmark frikendt for ansvar. Der var ingen objektiv begrundelse for erstatning, men en moralsk eller solidarisk blev der tale om. Per og hans familie fik glæde af nogle af de 20 millioner, som Folketinget afsatte i en særlig fond, bl.a. fordi folket krævede det.

Cindies fortælling er ikke unik. Vi har pt. en del elever med omfattende handicap, der enten venter på en værdig bolig, fordi de er på flugt fra en institution, eller er i gang med at

flytte fra forældrene. Nogen af dem drømmer om uddannelse og arbejde. Mere end en håndfuld har hidtil sigtet mod en universitetsuddannelse - kvote 1. Hvad mon der sker? Skal værdikampen skabe endnu større usikkerhed i det danske samfund.

I 1993 skrev den daværende formand for den sidste borgerlige regerings Socialkommission, Aase Olesen, i vores årskrift: »Jeg er ikke i tvivl om, at alle »insiderne« ville have klappet i hænderne, hvis vi var hoppet på den limpind, der hedder borgerløn. Så kunne vi med god samvittighed tilbyde alle de ledige borgerløn og nye livsværdier, mens alle vi andre kunne fortsætte derudad i vore betydningsfulde jobs! Tiden er ikke til god samvittighed!« Her i huset sender vi tit Aase en venlig tanke, når vi skal fastholde en kommune på forpligtigelsen til at give vores elever et værdigt og aktivt liv. 5 af de elever, vi sagde farvel til i juni, går stadig og venter på en arbejdskonsulent, en sagsbehandler eller en teamafgørelse. Eleverne laver ikke noget og har ikke gjort det i 6 måneder. Hvem sagde noget for noget?

John Møller bruger et Bank-Mikkelsen citat, som jeg også tit selv har trukket frem, når jeg fandt argumenterne for betændte: »Der er to logiske måder at behandle mennesker på: Du kan enten slå dem ihjel eller behandle dem med **solidaritet** og respekt (**værdighed**).« Vi vil det inkluderende samfund. På Egmont Højskolen skal der være plads til alle.

Som I kan se på de følgende sider, har vi det godt. Det nye og det gamle hus bobler af glæde og af galde. Vi arbejder stædigt på at fastholde vores værdier både inde i huset, men også i den store verden.

I skrivende stund har vi tændt det første lys i adventskransen, og den første fest med et svirp af jul er overstået. Snart er julen for alvor over os. En stor tak til alle, som i det forgangne år har brugt deres tid på og bidraget til glæden på Egmont Højskolen.

Alle, som vil skolen det bedste, ønskes en **god jul** og et **glædesskabende nytår**.

Årets gang

Januar

Søndag den 5. januar starter vi det nye skoleår med 120 forventningsfulde elever. I år er der ikke særskilt kursus for brugere og hjælpere, så første uges program bærer præg af, at brugere og hjælpere engang imellem skal arbejde for sig selv. Søndag aften starter vi fælles med et orienteringsløb rundt i huset. Ole byder velkommen, og vi synger fra højskolesangbogen. Udover linie- og modulfagsvalg byder ugen også på en legeaften, foredrag ved Ole om »myndighed, værdighed og solidaritet«, assertionsøvelser, og en gruppe elever laver nytårstaler, som optages på video. Lone Hertz er på besøg og fortæller om »Tomas - en dreng du ikke kan nå«, og Hanne Klitgård og Dan Brock kommer og laver rollespil om »At give og modtage hjælp«. Fredag laver vi »Happy day«, hvor bordgrupperne får stillet opgaver i: Buskørsel, lego, video, quiz og kunst, og ovenpå dagens strabadser festes der .

Efter festen må brugere og hjælpere dog tidligt op lørdag morgen og træne løfteteknik.

Alle linier og fag bliver oprettet, så efter introugen kan vi tage hul på hverdagen, som den i store træk vil forme sig de næste mange uger. I fællestimerne holder Simon Sjørup Simonsen oplæg om »Kønnets filosofi«, Henrik og John Row diskuterer kunst med eleverne, og lærere og hjælpelærere står for en af de traditionsrige højskoleaftener. Vi får besøg af Aase Olesen, som i anledning af Handicapåret taler om socialpolitik. Poul Erik laver oplæg om menneskekloning, og eleverne vælger forårets rejsemål.

Elever og lærere planlægger temaugen i februar, og det er nu fastlagt, at emnet er subkulturer. Januar er ofte en stille måned, men vi ved jo også, at der kommer en mere hektisk tid senere, så vi nyder disse første uger.

Februar

Vi starter februar med Sigøjnereventyr i fortællinger og musik med gruppen Akkamakaduo, og ellers bliver fællestimerne brugt til forberedelse af temaugen. Her kommer Frank Agerholm og fortæller om subkulturer, som er overskriften for ugen. Eleverne vælger en af følgende grupper: Bikere, punkere, hippier, disco, politiske græsrødder og hip-hoppere. Ugen starter med fællesoplæg i form af video- og musikklip fra perioden, hvor de forskellige grupper har sine rødder. Vi får også besøg af Jan Lys fra Christiania, Biker Frank og Jan Jet fra det århusianske punk-miljø. Herefter får grupperne tildelt et lokale, skal lave værdisæt og som en af de første opgaver en modeopvisning. Vi laver 2 dages rollespil med konflikter mellem de mange grupper, og ugen sluttes af med en decideret fremlægning fra grupperne.

Eleverne holder »Gangsterfest« med kasino, whiskybule og meget flotte udklædninger. Der bliver også plads til en enkelt kidnapning.

En af månedens morgensamlingsoverskrifter er stjerner, og det bliver fortolket meget forskelligt, så eleverne hører både om stjerner i rummet og om nogle af lærernes idoler.

Nils Malmros holder foredrag om sin nye film »At kende sandheden«, og Hans Otto fortæller om Bob Dylan.

Personalet har igennem længere tid diskuteret samarbejdsudvalg, og i slutningen af februar er vi klar til at stemme og nedsætte udvalget. En af de første opgaver bliver at lave en undervisningsmiljøvurdering, hvor eleverne også skal inddrages.

En del elever deltager sammen med Ole i et brugerseminar i Randers, og andre elever tager imod et tilbud om at få et gratis førstehjælpskursus. Ind imellem er huset fyldt med gæster, og Spastikerforeningens Ungdom afholder sin generalforsamling her i huset sidst på måneden.

Hvad kom der ud af handicapåret 2003?

Af Palle Simonsen,
formand for Handicapårets Nationalkomite

Et stort åbningsarrangement i februar, en nordisk konference, landsdækkende tv-reklamekampagne, radioindslag til nærradioer, landsturnerende buskaravane, tre undervisningsprogrammer i tv og en skolebog, fem konferencer på stribe i handicapugen og dertil en transportkonference, en antologi over dansk handicapforskning, landsdækkende åbenthusarrangementer og en meget omfattende presseopfølgning og et stort antal foredrag, er det blandt andet blevet til i årets løb.

Handicapåret som kampagneår

Takket være en meget bred opbakning fra EU, private fonde, virksomheder, organisationer, regeringen, mange ministerier herunder ikke mindst Socialministeriet er det lykkedes at få en ganske betydelig økonomi i handicapåret. Set ud fra et kampagnesynspunkt synes vi derfor også, at der er grund til at betragte handicapåret som en succes. Det er med en bred vifte af forskelligartede initiativer lykkedes at nå ganske bredt ud med handicapårets centrale budskaber.

Opmærksomhedsskabelse

Tv-reklamekampagnen, nærradioindslagene, buskaravanen og den gode mediedækning har alle bidraget til den del af handicapårets formål, som drejer sig om opmærksomhedsskabelse. Det samme gælder en meget stor del af de 32 lokale projekter, som har fået støtte fra handicapårets centrale midler. Den AIM-undersøgelse, som vi har fået foretaget, viser således, at over 40% af befolkningen i juni vidste, at det var handicapår. Der er inden for det budget, vi arbejder med, et ganske pænt gennemslag.

Den fagligt saglige indsats

I forhold til den faglige og saglige diskussion om handicappedes vilkår har handicapåret bidraget med ikke færre end syv konferencer, som har sat fokus på hver deres handicappolitiske tema – fra FN's Standardregler over nordisk handicappolitik til uddannelse, arbejde,

transport og tilgængelighed. Til den del af handicapåret bidrager ligeledes den fælles antologi om handicapforskningens resultater fra SFI, AKF og Ligebehandlingscentret.

Den pædagogiske indsats

På det pædagogiske plan har handicapåret bidraget med skolebogen »Handicappet – og hva' så?« samt de tre tv-programmer »Sådan er jeg altså«, som ud over at have været bragt flere gange på TV2's ungdomsflade, også er blevet distribueret til samtlige kommuners skolebibliotekssystem og undervisningscentralerne for undervisningsmidler. Med til den pædagogiske indsats hører også det særlige skoleprogram, som indgik i buskaravanen, og som indebar, at bussen kom på en skole i hver af de byer bussen besøgte på hverdage.

Den lokale indsats

Den stats- og EU-finansierede del af det danske handicapår har i udstrakt grad været fokuseret på nogle relativt få store nationale aktiviteter. Det har været den danske nationalkomites overbevisning, at vi med en trods alt begrænset bevilling kunne opnå den bedst mulige effekt gennem et centralt tilrettelagt handicapår.

Men det betyder langt fra, at det regionale og lokale niveau har været fraværende i handicapåret. Tværtimod! Ser man på de presseklip, vi har samlet året igennem, så er det helt tydeligt, at det brede billede af handicapåret tegnes af en meget omfattende lokal og regional aktivitet. Fra Nationalkomiteen er denne aktivitet understøttet dels gennem de 32 projektansøgninger, som har fået økonomisk støtte til lokale aktiviteter, dels gennem det regionale perspektiv i buskaravanen.

De 32 lokale projekter spreder sig indholdsmæssigt over en meget bred vifte fra teaterforestillinger, kunstudstillinger, fest- og sportsarrangementer til mere politiske aktiviteter som fx udvikling af kommunale handicappolitikker og -råd.

Blandt de lokale projekter var bl.a. Egmont Højskolens meget spektakulære projekt: Handisejl, som fulgte buskaravanen rundt i Danmark ved at sejle fra havn til havn i de byer, som buskaravanen besøgte.

På det regionale niveau har indsatsen været centreret om netop buskaravanen, som besøgte samtlige amter og Københavns Kommune. I forbindelse med karavanebesøget fik den amtslige DSI-formand og amtsborgmesteren over-

rakt en visionschek på 10.000 kr., som de i fællesskab skal brug til aktiviteter, som rækker ud over 2003.

Både de kommunale/lokale aktiviteter og de regionale/amtslige aktiviteter vil få en fremtrædende placering, når handicapåret afsluttes den 5. februar 2004.

Handicapåret som fødselshjælper for politiske initiativer

Handicapårets Nationalkomite har fra starten lagt vægt på, at handicapåret har et dobbelt formål. Dels et oplysnings- og informationsformål, dels det formål at fungere som afsæt for nye handicappolitiske initiativer. Af alle år så skulle jo netop handicapåret gerne føre til større ligebehandling af handicappede.

Det vil ikke være rimeligt på nuværende tidspunkt at gøre det endelige politiske bo efter handicapåret op. Det ligger i sagens natur, at reaktionstiden for så vidt angår den politiske effekt er væsentlig længere end på kampagnesiden.

For så vidt angår det kommunale område, så har vi kunnet se, at handicapåret er blevet brugt af mange kommuner til at sætte gang i en proces omkring udformning af kommunale handicappolitikker. Det er ikke mange nye kommunale handicappolitikker, som er blevet færdige endnu, men mange kommuner er i gang med processen.

Det helt afgørende element i den handicappolitiske opfølgning på 2003 er regeringens handlingsplan for handicapområdet, som blev offentliggjort i forbindelse med handicapårets åbningsarrangement i februar 2003.

Handlingsplanen er blevet anerkendt for at sætte fokus på de rigtige handicappolitiske problemstillinger, men kritiseret for at mangle konkrete initiativer, som for alvor adresserer de problemstillinger, handlingsplanen opregner.

Forhandlingerne om finansloven for 2004 førte imidlertid til, at der er kommet et lovforslag, som ophæver det dobbelte optag for handicappede studerende til videregående uddannelser, ligesom regeringen netop har fremsat lovforslag om en ændring af byggeloven, som stiller skærpede krav til tilgængeligheden i forbindelse med ombygninger. Satspuljeforliget tilførte desuden betydelige midler til boligområdet.

Så selvom det endnu er for tidligt at gøre boet op, så kan det i hvert fald konstateres, at selve Handicapåret 2003 ikke har været et

usædvanligt år, hvad angår initiativer på handicapområdet. Tværtimod må det undre, at store politiske initiativer som fx oplægget til en ny rammeaftale for jernbaneområdet ikke indholdet ét ord om handicaptilgængelighed, at der kun blev småpenge til tilgængeligheden i det 13.7 mia. store trafikforlig, ligesom trafikministeren har taget ændringen af de individuelle kørselsordninger af lovprogrammet.

Den kommende tid vil vise, om handicapåret har sat gang i en proces, som efterhånden vil materialisere sig i mere ligebehandling af handicappede.

Marts

Eleverne holder fastelavnsfest med konkurrencer og tøndeslagning, og søndag kommer børnene fra Hou og synger for eleverne. Kontor og EDB-afdeling holder kursusdag i annexet, og i fællestimer fortæller Søren Hove om Saudi Arabien, USA og fundamentalisme. Kultur- & Teknologiforeningen holder åben scene for byen og har opfordret kendte og ukendte talenter til at optræde. Det bliver en meget hyggelig aften med meget forskellige indslag, bl.a. sang, step, fortælling, og aftenen sluttes af med en dansekonkurrence. Også skolens elever har fundet vej til arrangementet med et par indslag. Lotte Rømer fortæller om sit liv med et hørehandicap, og en del elever tager til Århus for at se Nicoline Werdelins teaterstykke »Mine 2 søstre«.

Vi tager en dag ud af skemaet og holder højskoledag om det at være på højskole. Formanden for FFD Louis Mogensen starter dagen med et oplæg om Højskolen af i dag, og hvad man kan få ud af et højskoleophold. Herefter er der cafédebat, hvor eleverne diskuterer, hvorfor man går på højskole, og hvilke almene og faglige kvalifikationer man får af et højskoleophold. Arno Victor Nielsen slutter dagen af med et provokerende indlæg om højskolens berettigelse i dag.

Studieturen nærmer sig, og forberedelserne foregår bl.a. i fællestimerne, hvor elev Rikke Holmegård også fortæller om sine rejseoplevelser fra Filipinerne. Modulfagene er ved at runde af, og der vælges nye fag til efter påske. Til »Café Talentløs« er der mange flotte indslag, dels fra fagene, dels fra enkeltpersoner. Eleverne fejrer Sct. Patricks Day i fredagscafeen med irsk øl og kaffe.

Sidst i marts drager alle af huse. International Linie til Uganda, en lille gruppe tager med Annette Bjerregård og Karen Tomshøj til Japan, og resten af eleverne tager til Italien og Barcelona. En lille gruppe elever når at se HMI's musical: The Wall.

Uganda tur/retur

Af Brian F. Joensen, højskoleelev

Mit navn er Brian Joensen, og jeg er spastiker. Jeg gik på Egmont Højskolen i efteråret 2002 og foråret 2003. Jeg valgte International Linie, hvor vi 12 timer om ugen fra starten af januar havde arbejdet med forberedelsen af en studietur til Uganda. Vi brugte megen tid på at sætte os ind i forholdene i landet, ikke mindst levevilkårene for handicappede i Uganda.

Jeg glædede mig meget til at komme af sted for at se noget af alt det, vi havde snakket om i undervisningen. Jeg glædede mig også meget til at møde Pamela og Muhammed, som havde været elever på Egmont Højskolen sammen med mig et halvt år tidligere.

Den 28. marts rejste vi derned. Formålet med turen var at styrke en lokal handicapgruppe i Kisoro, som Pamela var leder af.

Vi fik støtte fra to organisationer: Den ene var De Samvirkende Invalideorganisationer (DSI), og den anden var NUDIPU, som er en søsterorganisation til DSI.

DSI er en paraplyorganisation for forskellige handicaporganisationer.

Da vi kom til Uganda, blev vi hentet af en bus, som kørte os til et hotel i Kampala. Hotellet var i øvrigt lavet i bedste Legoland-cowboy-stil med træstammer og det hele.

Efter at have set lidt på byen og en tur i svimmingpoolen et par dage, gik turen videre mod Kisoro. Vi kørte i 6-7 timer til Kabale, hvor vi mødte de første mennesker med handicap. Der lå også et bandagistcenter med maskiner og værktøj til at lave sko, skinner og lignende, men de mangler penge til løn og materialer.

Dagen efter kørte vi lige så langt til Kisoro, hvor vi var i 5 dage.

Så skulle vi tage fat på formålet med turen, nemlig en workshop, hvor vi skulle fortælle hinanden om handicappedes forhold i de to vidt forskellige lande.

Den første dag startede vi på workshoppen, afrikanerne spillede et dramastykke for os, som de tager rundt med for at gøre opmærksom på handicappedes forhold. Stykket handlede om en pige, som ikke kunne komme i skole, fordi hun havde et handicap.

De tager ud at optræde for at vise, at handicappede også kan komme ud at få et liv som alle andre. Mange handicappede ugandere kommer aldrig ud og får faktisk bare lov til at dø i en seng gemt langt væk. Jeg snakkede med Mark fra dramagruppen, som havde polio. Han fortalte mig, at hvis jeg var født i Uganda, ville jeg ikke overleve, fordi de ikke ved, hvad de skal gøre ved »sådan nogen som os«.

På den anden side så vidste mine forældre heller ikke, hvad de skulle gøre ved mig, da jeg blev født, men de gik til lægen og fik rådgivning. Det kan man da også gøre i Uganda, men læger dernede har langt fra den samme viden om handicap, som vi har her i Danmark, og der er slet ikke ressourcer til det.

Dagen efter var vi først ude at se på en bananplantage højt oppe af en skrænt. Det var lidt af en hård tur for mig. Pludselig kom vi op til en kvinde, som blev meget glad for, at vi kom. Jeg tror faktisk ikke, hun havde set hvide mennesker før.

Noget af det sjoveste, jeg oplevede dernede, var, da vi kom ud på gaderne, så var der hundredvis af mennesker som stillede sig op omkring os. For en ting var, at vi var hvide mennesker, en anden ting var, at vi var handicappede i vores fine forholdsvis nye kørestole (!!!!!!)

Senere kørte vi ud til Richart, som vi havde mødt kort på workshoppen dagen før. Formålet med besøget var at lave et interview, der skal bruges til fremstilling af et informationsmateriale, der kan styrke dramagruppen i Kisoro. Informationsmaterialet skal vi lave på International linie efter studieturen. Dette materiale skal sendes til Uganda.

Richart var blevet blind som femårig, da han havde mæslinger. Han boede nu sammen med sin kone, sit barn og sin mor i en lille lerhytte. Vi blev vist ind i et lille forrum. Richart tog en stor aflang kuffert frem, som viste sig at være en strikkemaskine. Han fortalte, at det tog ham 1½ dag at strikke en trøje, som han kunne sælge for det, der svarer til 14 kroner. Det skulle de 4 mennesker leve af. Jeg fik et klart indtryk af, at familien havde et hårdt liv.

Den næste dag blev hele holdet delt op i grupper, som hver skulle ud at besøge en familie i Kisoro. Min gruppe var ude at besøge Ann og

hendes familie. Det første vi så, var nogle lerhytter, så vi følte virkelig, at vi var kommet langt ud på landet, selvom vi faktisk var i Kisoro.

Om aftenen blev der serveret gedekød, som vi i øvrigt fik næsten hver dag. Senere kom der flere gæster. Jeg tror, det var nøje udvalgte personer - selv borgmesteren kom. Vi fik en god snak om det danske velfærdssamfund. De havde meget svært ved at forstå det danske skattesystem.

Klokken var blevet ca. 22:30, og jeg troede, at det var ved at være sengetid, men pludselig skulle vi udenfor; de havde tændt et bål til ære for os. Så begyndte de at danse rundt om bålet. Det var meget imponerende, og faktisk også lidt mærkeligt, ja vi måtte lige bide os selv i armen for at se, om vi drømte, eller om det var virkelighed.

Senere fortalte de, at de ellers kun tændte bål, når der var nogle, som var døde, det var også underligt.

Efter 5 hårde dage i Kisoro, hvor alle var trætte, kørte vi videre til en nationalpark, hvor løver, elefanter og flodheste gik frit omkring. Så kom vi til et hotel, som var hegnet ind. Det virkede meget betryggende, men det var slet ikke der, vi skulle bo, nej, nej vi skulle bo i et hus uden for hegnet dør om dør med de vilde dyr. Hotellet var for dyrt til, at Egmont Højskolen ville betale, men vi fik dog lov til at spise deres gode mad, som ikke var gedekød. Derudover kunne vi nyde udsigten ud over en del af dyreparken med de mange dyr, desuden fik vi også en tur i svimmingpoolen.

Dagen efter var vi tidligt oppe, for vi skulle på morgensafari. Efter at have kørt temmelig langt kunne vi svagt skimte et par løver. De faldt meget godt ind i naturen.

Senere var vi ude at sejle, og der så vi mange elefanter på et lille område, jeg tror der var 8-10 elefanter. Der var også mange flodheste, ja en af dem svømmede faktisk op under båden, den var tæt på at kæntre, men det gik lige. Derudover så vi vildsvin og antiloper.

Efter 2 dage i nationalparken og en lille fest, hvor nogen i øvrigt sagde, at de havde hørt løvebrøl (udenfor hegnet), kørte vi videre til en lille ø, hvor vi skulle have et par afslappende dage. Øen var dog slet ikke handicapegnet, så det blev lidt hårdt for hjælperne.

Til slut kørte vi tilbage til Kampala, hvor vi var i et par dage, før vi tog flyveren hjem til Danmark.

April

Så er der igen stille i huset, og der bliver tid at rydde op og få lavet lidt ekstra. Til gengæld er der god plads til Århus Amts Afdeling for Børn og Unge, og DHF Århus Kredsen laver kursus for sine medlemmer.

Efter veloverståede studieture vender eleverne tilbage til 3 dage med linieundervisning, inden påskeferien er en realitet.

Da eleverne vender tilbage efter påske, skal de starte på nye fag. I fællestimerne starter vi blidt ud med en sangaften. International Linie fortæller om turen til Uganda, og Det Rytmiske Musikkonservatorium giver en flot koncert i hallen. Personalet udfylder Arbejdspladsvurderingsskemaer (APV) og forbereder sig til den kommende sammenkomst med Egmont Højskolens og Hou Søsportcenters bestyrelser. Samme weekend har skolen inviteret de frivillige hjælpere fra elevstævnet til en sammenkomst som tak for hjælpen. Eleverne har også lyst til at holde fest og har inviteret til vennefest. Der er gang i huset, men det hele klapper.

Flexlinien åbner Tehuset med et meget flot arrangement, som heldigvis bliver fulgt op af flere i løbet af foråret.

Maj

Vi går nu ind i en travl periode. Eleverne er ved at forberede sig til projektperioden, som starter sidst på måneden, og lærerne bruger fællestimerne på at introducere dem til forløbet. Via den europæiske voluntørtjeneste kommer Mario og Frankie fra Gozo, og de skal være på Egmont Højskolen indtil engang i juni måned. Vores tidligere elev Kasper Viuf starter sin praktik i EDB-afdelingen, og 4 fysioterapeutstuderende fra Holstebro er her i 2 uger. Idrætslinien tager til Mols Bjerge for at smage på friluftslivet, og Flexlinien er på feriecentret »Slettestrand«.

Selvom foråret er kommet, har der længe ulmet en knap så god stemning blandt eleverne, så vi aftaler at lave et fremtidsværksted, hvor al brok skal op på bordet, men kravet er også, at der skal fremlægges konstruktive løsningsforslag. Det letter på stemningen, så vi går fortrøstningsfuldt de sidste uger i møde.

FUTH (Foreningen U-landshjælp Til Handicappede) holder stiftende generalforsamling her på skolen. Foreningen er startet af tidligere elever og lærere fra Global- og International Linie, som i løbet af efteråret 2002 har samlet penge ind til projektet.

I fællestimerne kommer folketingsmedlem for Socialdemokratiet, Karen Klint, og fortæller om værdighed. Vi planlægger og diskuterer den store aktionsdag i København (se særskilt artikel). Dansk- og engelskholdene forbereder sig til eksamen, og andre elever har sved på panden over matematikken, som de har læst på VUC i Skanderborg.

Projektholdene er nu etablerede og kan starte arbejdet. Der er mange forskellige emner: Fiskeri og sejlads, vikingetiden, barokkunst, handicapidræt, installationskunst, italiensk-japansk-dansk madkultur, kortfilm, rap, kulturkanoen, Egmont-nyt/avis, festival og Handisejl (se særskilt artikel).

Projekt Handicapidræt

Ud at se med DSB - men det ka' vi ikk' komm' te!

Eller: Det er menneskeligt at fejle, men forbryderisk at fremture

Af Annie Christensen, højskolelærer

Onsdag den 21. maj var aktionsdag for elever, lærere og øvrigt personale på Egmont Højskolen. Anledningen var selvfølgelig Det Europæiske Handicapår, og emnet var tilgængelighed. I dette tilfælde til offentlig transport.

Hvis man skal have hjælp til at bestige toge og komme ud af dem igen, er reglen, at man skal bestille handicapservice 48 timer i forvejen. Det er nok i orden, hvis man er mellem 60 og 80 og kan planlægge deltagelse i tante Annas fødselsdag 17 dage i forvejen, men for unge mennesker er spontanitet en livsnødvendighed, og det forstår alle andre end DSB. Mange elever har oplevet irriteret togpersonale og direkte uvenlig behandling, hvis de formastede sig til at møde op ved togafgang uden at have bestilt. Nogle er sågar blevet sendt hjem igen med besked om at bestille afgang 48 timer senere. Noget ærgerligt, hvis det er i dag landskampen spilles, og fætter Carl netop har en ekstra billet.

Der var afgang fra skolen kl. 06:15. Alle mand (og kvinder) var i busserne på det aftalte tidspunkt og så af sted til Århus Banegård, som blev invaderet og nærmest blokeret kl. 7:00. Nede på perronen blev der hurtigt kaos. 25 kørestolsbrugere fylder i landskabet. Der blev uddelt løbesedler med Kims historie (som Ole skrev om i årsskriftet sidste år) og chokolade. Hvorfor skal det være så trist? Senere var et par af de smukke unge kvindelige højskoleelever ved at blive smidt af toget for ulovlig agitation, men da de ikke fremturede efter advarslen, kom alle togeleverne vel til København. Der var bestilt plads til 4 kørestolsbrugere, og resten skulle så forsøge at borde toget uden det, der hedder gyldig rejsehjemmel. Det tog 20 minutter at få liftet de 2 kørestolspassagerer om bord. DSB personalet mente ganske vist, at der sagtens havde været plads til de øvrige 20, men hvordan de øvrige

passagerere ville have reageret, kan vi kun gisne om. Der var såmænd surhed nok, fordi den foregående dag også havde budt på forsinkelser.

Da vi havde vinket farvel til toget, steg resten af højskolens elever, lærere m.m. op i Bachs Busser, som sikkert og kvikt bragte os til hovedbanegården i København, hvor vi blev mødt af togeleverne, mange sympatisører, gamle elever og et massivt presseopbud, som Henrik Broch-Lips havde sørget for. Derefter gik det i march mod Christiansborg med vajende bannere og taktfaste råb a la overskriften. På Christiansborg slotsplads ventede vi et par minutter på Margethe Auken, Svend Heiselberg og et par stykker til. Men så kom de ud, takkede for demonstrationen og lovede snarest muligt at gøre noget ved tilgængeligheden i togene. Ingen kunne svare på (ville tage ansvaret for), at man i sin tid havde sparet 70 millioner til kørestolslifte i fjerntogene i et budget på 4,3 milliarder kr. Meget apropos blev alle politikerne hentet ud fra en debat om udgifterne til handicapområdet, så måske vores aktion får mere betydning, end vi havde anet.

Efter aktionen var der besøg på REHAB-messen i Bella Centret, og dagen sluttede for de flestes vedkommende med en tur i Tivoli.

Juni

I elevernes projektperiode er der 2 helligdage, men eleverne arbejder ufortrødent, og flere grupper bruger deres fridage på ture ud af huset. Vi holder traditionen med Grundlovsdag i hævd, og dagen står i handicapårets tegn med

taler af Palle Simonsen, formand for Det Centrale Handicapråd, formanden for spastikerforeningen, Flemming Bay-Jensen og embedslæge Kate Runge. Eleverne underholder med kor og sammenspil, og børnene er i gang med cirkus nede ved stranden. Dagen efter drager medielinien til filmfestival med

forårets videoproduktioner, og i år bliver det til klapsalver, men ingen priser. Festivalprojektgruppen har påtaget sig at lave en Egmont Festival på plænen, og nogle af projektgrupperne vælger at lave deres fremlægning her. Det er et flot arrangement med stor-scene og mange boder, musikgrupper, vikingespil og helstegt pattegris, installationskunst og det Hou-lokale Bob

Dylanband kommer og spiller nogle numre, mens madgruppen serverer japanske specialiteter.

Dagen efter fremlægger de sidste grupper, og vi evaluerer skoleåret. Om aftenen er det medielinien, som viser deres flotte produktioner. Vi afsætter en hel dag til at tage den endelige dyst om den bedste bordgruppepræstation i rundbold, vandaktiviteter og bygning af sandslotte ved stranden. Til afslutningsfesten har lærere og hjælpelærere lavet underholdning og brugt den traditionelle familiefest som ramme. Der var taler, lejlighedssange, Kris og Chokoladefabrikken og hjælpelærernes uforglemmelige parodi på lærerværelset. Efter middagen var der dans til den lyse morgen. Lærerne gik i år så tidligt hjem, at de nemt kunne vinde næste dags fodboldkamp mod eleverne. Som det sidste holder Ole tale, uddeler højskolebeviser, og vi siger farvel og tak for endnu et godt år.

Lærerne holder planlægningsmøde, mens resten af huset gør rent og rydder op. Personalet samles til grillaften, og siger til lykke til Lis Duun, som kan fejre sit 25-års jubilæum på Egmont Højskolen. En gruppe gamle elever er blevet ansat til at male værelser i de 2 uger skolen er tom, så Jes har travlt med at dele maling og pensler ud.

Sejladsprojekt Handisejl

En af forårets projektgrupper valgte at tage udgangspunkt i ***Det Europæiske Handicapår*** *og lavede et projekt, de kaldte Handisejl. Projektet blev støttet af* ***Vanførefonden*** *og* ***Handicapårets Nationalkomite,*** *og nedenfor kan man læse dels indledningen fra rapporten der blev lavet, dels en personlig beretning fra en af deltagerne.*

Rapportens beskrivelse af projektet

Som en naturlig følge af Det Europæiske Handicapår, valgte vi her på Egmont Højskolen at markere denne begivenhed med et sejlprojekt – Handisejl.

Med sejladsen ville vi sætte fokus på de muligheder, som svært fysisk handicappede har for en aktiv fritid. Vi vil bruge og demonstrere bådtyper der kan sejles af selv meget svært fysisk handicappede og også af ikke- handicappede, en sammenhæng der specielt hvad angår kapsejlads er unik indenfor sportsverdenen.

På bådene vil vi gerne vise, hvilke løsninger man kan bruge for at ændre en standard båd til en båd, der giver den handicappede mulighed for at sejle og konkurrere på lige for med ikke-handicappede.

Samtidig ville vi med sejladsen, sætte fokus på tilgængelighed og havnenes egnethed for handicappede i de havne, som Handisejl ville anløbe. Dette skete i et samarbejde med de lokale handicapsejlklubber og Udvalget for Sejlads for Handicappede. Udvalget er kommet i stand i et samarbejde mellem Dansk Sejlunion og Dansk Handicap Idræts-Forbund.

Handisejl fulgte den landsdækkende buskaravane og sejlede til de byer på buskaravanens tur, hvor det var muligt at lægge til med sejlbåde, og hvor det var tidsmæssigt muligt for bådene at nå fra det ene sted til det andet. Det blev besluttet at sejle til følgende byer, Århus, Aabenraa, Vejle, Odense og København. På grund af dårligt vejr

nåede Handisejl dog aldrig til Vejle, men var indeblæst i Assens på vej hjem fra Åbenrå.

Dorthes dagbog

Hvad ved jeg om at sejle? Ja, jeg ved i hvert fald mere, end jeg gjorde for ½ år siden. Jeg har oven i købet taget et duelighedsbevis, og jeg ved nu, at det er en god ting at lytte til vejrudsigten. Jeg ved også, at man simpelthen ikke kan sejle uden vind, og jeg ved, hvordan en butterfly ser ud. Jeg har set Prinsessen sejle for rebet sejl for første gang, og vi har været ude i bølger, som for mit vedkommende kunne leve op til enhver rutschebanetur, netop fordi jeg selv sad ved roret.

Alt dette og meget mere oplevede jeg, fordi jeg havde meldt mig til sejlads i højskolens 14-dages projektperiode. Sejlturen kom dog til at vare længere end de 14 dage, fordi ruten skulle følge den karavane, som kørte på land til amtshovedstæderne i forbindelse med det europæiske handicapår. Vi sejlede til Århus, Åbenrå, Odense og København men måtte opgive at sejle til Vejle på grund af dårligt vejr. Undervejs gjorde vi ophold i bl.a. Fredericia, Assens, Rørvig, Rungsted og Helsingør.

Planlægning er nok det, der tærer mest på kræfterne. Det skal planlægges, hvem der sejler i hvilke både - hvorhen og hvornår! Det skal også med, at ikke alle kan sidde andre steder end i kørestolen. Der skal også laves madplan. Vi skulle dog ikke selv ud at handle - men sørge for, at det indkøbte blev pakket og fordelt, så alle bådene havde noget godt med undervejs. Nå ja, og hvordan pakker man lige 40 æg ned, når det unægteligt vil komme til at gynge undervejs? Prinsesse Alexandra skulle klare hovedvægten af provianten.

Jylland

Vi startede Tirsdag den 3. juni 2003, med afgang fra Hou kl. 10:00 og ankomst til Århus kl. 13:30 med god vind i sejlene på Prinsessen, 2 IF'ere og 2 Sonarer. Vi var godt besøgt. Som vi lærte flere gange undervejs, kan vinden pludselig vende, så gummibåden måtte ud og hente Sonarerne ind. Vinden var ikke bare vendt - den var simpelthen væk - så da vi forlod Århus kl. 19:00, var sonarerne på slæb efter Prinsessen. Alle havde korte bukser og t-shirts på, men endnu engang skulle vi blive overrasket af vejret. Pludselig lå vi og hamrede ned i bølgedalene, og splitsekunder efter vippede vi på toppen. Vi blev alle godt våde. Brian, som er en frossenpind, ville gerne have termodragten på, men som spastiker kunne det simpelthen ik-

ke lade sig gøre, så han blev pakket ind i et forsejl. Prinsessen anløb Hou kl. 23:30, og den sidste IF'er kom først ind kl. 0:30.

Dagen efter var der afgang fra Hou kl. 10:00 og ankomst til Fredericia kl. 15:30. Vi sejlede på en halvvind og blev hentet af Karin, som er lærer på skolen og Poul-Erik, som er pedel. Vi var alle tilbage på skolen til aftensmad. Vi efterlod en IF'er i Fredericia.

Efter en dag med Grundlovsarrangement på skolen om torsdagen, skulle vi af sted i biler fredag morgen. Vi var klar til afgang fra Fredericia kl. 11:30 og ankom til Åbenrå kl. 20:30. Vi sejlede indenom på en sydøstenvind. Selvom vi ankom lidt sent, blev grillen varmet op, og det helt store grillarrangement stillet an.

Lørdag den 7. juni ankom Mads, Jørgen, Anna, Stefan og Mikkel. Det var nemlig ikke alle, der kunne sejle med fredag. En Sonar blev kørt til Åbenrå. Der skulle gøres reklame for projektet på Åbenrå Torv, og det blev Bent, Brian og jeg, der skulle stå for det. For at sige det mildt, pisregnede det, og der var ikke et øje på torvet. Vi havde ingen interesserede ved bådene, så vi sejlede fra Åbenrå kl. 15:00 på en sydlig vind og med sejl sat som butter-fly. Vi ankom til Assens kl. 19:00. Vi grillede og ankom godt til skolen kl. 01:30.

Fyn

Søndag den 8. juni måtte vi aflyse turen til Vejle pga. vejret. Dagen efter tog vi til Assens, hvor vi ankom kl. 18, og startede med at grille. Det var en stille og rolig dag, da vi ikke skulle tidligt op. Det skulle vi så til gengæld om tirsdagen, hvor »Morgenstund har guld i mund« fik mening: op kl. 5:00, afgang kl. 6:15 til Odense med stop i Fredericia. »Fiskefolkene« (et sideløbende projekt på højskolen) tog en IF'er med hjem. 2 Sonarer og Prinsessen fortsatte til Odense. Vi var i Fredericia kl. 11:00 på en Vestenvind. Afgang fra Fredericia kl. 14:00 og ankomst til Odense kl. 23:30. Det gik meget stille og roligt, men da kl. blev 20:00 fik en østenvind mere fart på. Det endte med,

at den ene Sonar kom på slæb hele vejen igennem Odense Fjord, som er 13 km lang og utrolig kedelig. Så er det, man spørger sig selv - hvorfor fjorden ikke er rettet ud? Det gør man da med alt andet. Nogle overnattede inde i Frem Sejlklubs Klubhus.

Onsdag kørte vi i samlet trop hjem til skolen kl. 15:30. Sonarerne og gummibåden blev bragt hjem på trailere, som nogen fra skolen kom ned med. Vi skulle jo hjem til den store afslutningsfest torsdag aften. Fredag sejles Prinsessen hjem af Poul-Erik og hans far. Imens fik vi sagt farvel til alle andre elever på skolen.

Sjælland

Søndag den 15. juni kastede Poul-Erik, Bent, Daniel, Anne, Brian og jeg fortøjningerne kl. 10:15 i Hou og begav os mod København. Kl. 20:15 ankom vi til Rørvig. Vi var ude at spise, og Poul-Erik måtte tilbage til skolen, så vi havde en overligger om mandagen i Rørvig. Det var heldigvis rigtigt godt vejr, så vi grillede igen.

Tirsdag vendte Poul-Erik tilbage, og vi tog fra Rørvig kl. 16:00. På en sydøstenvind satte vi kurs mod Rungsted, og var fremme kl. 23:00. Kort tid efter kom Ole kørende med en af Sonar-bådene, og lidt efter dukkede Connie også op.

Dagen efter sejlede vi fra Rungsted kl. 10:00 og ankom til Svanemøllen Havn i København kl. 12:30. Vinden var syd-sydøst og med megen modstrøm. Bådene var godt besøgt af folk, som havde hørt, at vi kom, og det var dejligt at se.

Torsdag sejlede vi fra Svanemøllen kl. 12:30 og ankom til Helsingør kl. 15:30. Prinsessen sejlede for rebede sejl for første gang, og det gik ikke stille for sig. Det var heller ikke let at finde kajplads i Helsingør, fordi der denne weekend skulle sejles Sjælland Rundt, så bådene lå nærmest i lag. Anne hoppede af ved Svanemøllen Havn og Bent og Daniel i Helsingør, så bemandingen var blevet lidt tynd nu. Poul-Erik, Brian og jeg nød torsdagen på havnen med det liv, der nu hører sig til.

Og hjem igen ...

Fredag den 20. juni tog vi toget hjem, og efter 327 sømil - eller omregnet 605,6 km - var togturen nærmest en befrielse.

Det er nok den sjoveste oplevelse, jeg har haft, plus at jeg aldrig havde drømt om, at jeg skulle komme ud og opleve så åbne vidder, da jeg altid har syntes, at fast grund under fødderne er en god ting.

Juli

Huset fyldes af glade og forventningsfulde sommerkursister, og de første kurser er Handicapidræt, som laves i samarbejde med DHIF, og Glas. Ugen efter er der Sommersjov i Hou, som er lavet i et samarbejde mellem Egmont Højskolen, DHFs ungdomskreds, Muskelsvindfondens Ungdomsgruppe og Egmont Højskolens elevforening.

I uge 29 er der igen to kurser, Crash, som er i samarbejde med DHF, og Jorden rundt på 7 dage, som vi laver i samarbejde med DHF's forældrekreds. Herefter er det RYK, som sammen med os fylder huset med mange mennesker. PTU slutter rækken af sommerkurser af, inden vi igen skal sige velkommen til et nyt efterårshold. Det har været en dejlig sommer med mange kursister og mange positive tilbagemeldinger fra kurserne.

August

Den 3. august kommer brugere og hjælpere til introduktionskursus og har en uge til at forberede sig til efterårets højskoleophold. Lærerne holder planlægningsmøde, og der er mange nye tiltag på banen. Flere lærere har søgt nye græsgange, så vi siger velkommen til en stor gruppe nye, som kan være med til at ruske op i gamle vaner. Hjælpelærerne laver også deres eget introduktionskursus.

Søndag den 10. august ankommer de sidste elever, og vi starter med fælles korsang, inden Ole byder de nye elever velkommen. Allerede næste dag udfordres bordgrupperne på deres samarbejdsevner og bliver sendt ud i det fri for at lave aftensmad. Heldigvis er vejret med os, så der hygges ved bålene rundt om i terrænet. De næste par dage skal der vælges fag og linier, og ugen sluttes af med store-lege dag, hvor bordgrupperne kæmper mod hinanden i forskellige idrætsdiscipliner.

Den store finale er på plænen, hvor det handler om hurtigst at vende et tæppe med en hel bordgruppe på. Anders Sandberg, tidligere elev, kommer med sit band og er med til at slutte denne første uge af ved at sætte godt skub i danselysten.

En ny skemastruktur betyder, at vi har 3 fællestimer om ugen, og den første bruges til at præsentere efterårets fællestimeprogram. Vi får besøg af Amani Peoples teater - et kenyansk konfliktteater, og Hans Peter Rasmussen fortæller om de 4 temperamenter. Skuespilleren Jens Arentzen holder oplæg om den moderne længsel. Lærerne får input om den unge generation af Danek Olsen, som kommer fra Center for Ungdomsforskning.

Eleverne har allerede mødt mange af de grupper, som flittigt bruger højskolen til kurser, nemlig Århus Amt, FNUG og Hjernesagen.

Alle er kommet godt i gang, og vi glæder os til et efterår sammen med et inspirerende elevhold.

Egmont Højskolens Global linie

Facts

Egmont Højskolen har hvert efterår de sidste fire år haft en Global linie, der handler om »Demokrati og menneskerettigheder i Nord og Syd«.

De fleste deltagere kommer fra forskellige ulande: Uganda, Sydafrika, Ghana, Nepal og Fillippinerne og er repræsentanter for forskellige handicaporganisationer. Formålet med opholdet i Danmark er at give dem viden, erfaringer og input til at styrke deres arbejde i deres handicaporganisationer.

Global linien er et samarbejde mellem Egmont Højskolen og DSI og deres forskellige medlemsorganisationer. For øjeblikket er det: DHF (Ghana), De Strubeløse (Nepal) og PTU (Fillippinerne) Epilepsiforeningen (Uganda) og DSI(Uganda).

De udenlandske deltagere er medlemmer af handicaporganisationer, som DSI støtter via den miniprogramaftale, DSI har med Danida. Samarbejdet med DSI og deres medlemsorganisationer er med til at sikre, at de udenlandske deltagere får støtte i deres arbejde ved tilbagekomsten til deres hjemlande.

De følgende indlæg kommer fra 3 af vores deltagere på Global linien 2003

Bishnu Kunwar:
I am Vice president of NDWA & the central member of National Federations of the Disabled Nepal (NFD-N), Member of Nepal Volunteer Federation of Nepal.

I come from western part of Nepal from a town called Purkot Daha Gulmi district. I am 27 years old. I am a married. I have joint family, there are 16 members in my family. I was born without disability until I was 12 years old when I got physical disability (left hand amputee). I have passed the master of degree in literature.

Tika Dahal:
I am Treasurer of this Organization. I come from Eastern part of Nepal from a town called Sundarpur Village, Ghachhiya, Mo-

rang District. I am 27 yrs. old. I am unmarried. I have joint family there are 18 members in my family. I was born without disability until I was 2 years old when I got polio (left leg). I had passed the Certificate level.

Situation of Disa bled Women in Nepal

In Nepal the disabled women has no opportunity in the society. Its true all human beings are born free and equal in dignity and a Person With Disabilities must have the right to live happily and respectfully in the society.

We had been active our organization since 1997 that's why the DSI sponsors for us to get this training opportunity at Egmont Hojskolen for 18 weeks. This is our great opportunity in our life because we are getting a lot of knowledge & idea.

We hope this training will be very helpful & useful in our organizational development. We would be able to identify the major problems to overcome the discrimination based on gender and also some majors to get equal status between the disabled women issue. We must be able to raise awareness in the country & society as well.

Experience of Denmark

We have been very interested to know more about the Denish government system, society, culture whatever. Very remarkable things at Egmont Hojskolen in the world. The Egmont Hojskolen has succeeded to provide education in good environment for disabled & non-disabled persons. All student & teachers are very friendly & kindly. We see and feel no discrimination between the disabled people & none disabled people. The integration is very important to improve the negative attitude in the society.

It is true "disability is not inability". We know if disabled women can get opportunity they can do many thing in their life. We have been learning many important things at Egmont school like, we are making organizational web page in Computer course, workshop planning, glass making, sewing etc. we succeed to gain knowledge about the importance of democracy in our daily life, human right, the importance of Un standard rule for the disable persons, we collect a lot of experience about the Danish school system. We have been visited different types of disabled organization in Denmark like equal opportunity centre, rehabilitation centre, Computer service, DSI organ-

ization, PTU organization, Faxe Hostel, Boarding school for mental retarded children, Denish Parliament.

We attended the different workshop & seminar like: Ghana friendship seminar, Women's workshop, Accessibility workshop, Amputies workshop & presented our problems, needs & own experience from Nepal. We have seen different kinds of active disabled youth people. how do they work actively? how we can make a good networking between youth disabled people?

It is very good accommodation for global line student at Egmont school. The school knows about the student interests and entertainment like: watching movie, visit beautiful Park like Legoland, Tivoli, Museums, Theatre, and we got chance to visit an other European country, Holland. Some times the school arrange big party in holiday, sport, drama, different country cultural show, organisational presentation, we enjoyed to cook our own cultural food.

The Egmont Hojskolen has big responsibility and dynamic co-operations all over the world. Egmont Hojskolen works actively to ensure that human right are respected to the letter with regard to both the disabled and the able bodied. Here you find all kinds of disabled people who live happily and respectfully.

My stay at Egmont Højskolen

Salifu Amshawu, Ghana

Salifu Amshawu is my name, I am a member of Ghana Society of the Physical disabled and an executive member of Women´s wing in my district.I work as an administrator in the resource centre of persons with disabilities.I am one of the two people selected to attend the course held at Egmont Hojskolen. This course is sponsor by DSI in collabration with Danish Handicap Forum(DHF) Partner organization working in Ghana.

At Egmont I studied music,Kinesiology,Art and craft,Computer skills, workshop planing, Democracy and Project management. The classsroom lesson were intensive, but even more interesting we had a study trip to Germany and Copenhagen to visit various disability

and government department,also visiting historical places like the walls of Berlin.

The most interesting part of my stay in Denmark had something to do with the way people here see issues on disability. The saying "disability is not inability"is an accurate description of the notion held by the society in Denmark. For example, the community in which a person with disability reside provides free mobility devices. Hardly do you see a person with disability without a mobility device.And to enable all persons with disability to function as their non-disabled counterparts, people are employed to give them assistance.Even those who need 24 hour care are provided for. These assistants or helpers are officially employed and are paid by their municipalities for the services they render.

To ensure that persons with disabilities live and enjoy every available facilities in Danish society, proper access is provided to the built environment – including parking spaces and toilet facilities- more importantly, to means of transport. In Denmark,the government is very sensitive to the plight of the disabled and has established the Danish Centre For Equal Opportunities for the Disabled. Its role is to disseminate information on disability as well as to collate data on the problems,needs and grievances of the persons with disability. Any grievances are forwarded to the Danish National Council on disability to take the necessary action. From the knowledge and the experience I gain in Denmark,I hope to use my Democratic ideas to make information more available and accessible to members of Ghana society of the physical disabled womens wing, and as well as my future family. I also want to help lobby the corridors of power to make legislation towards the improvement of the lives of the disabled in Ghana, and I will also help manage projects and serve as a future facilitator in workshops.

September

Skemaet er godt i gang, men vi forbereder os allerede nu på den kommende studietur. I fællestimerne diskuterer vi etiske prioriteringer, holder højskoleaften, ser filmen »Whose life is it anyway« - en film om retten til at dø. Gustav Bunzel optræder med »Blues mod aktivering«, og elever og lærere deltager i DHF's høring om Etik: »Prioriteringen i sundhedsvæsenet«. En lille gruppe elever tager med Ole og Karin til København til en konference i Netværket for den Helhedsorienterede indsats, hvor overskriften er: Hvordan sikrer vi et ligeværdigt medborgerskab for unge med særlige behov?«

Karen Tomshøj fortæller om Nordisk mytologi, og Globallinien laver en præsentation af sig selv. Lisa sørger for, at eleverne får motion og laver fangeorienteringsleg for hele skolen.

Rejsegrupperne er klar og velforberedte til Amsterdam, Poznan og Berlin, men inden afrejsen holder eleverne rød/blå-fest fredag aften. Det bliver en god studietur med mange oplevelser og kun ganske få uheld.

Højskolen fyldes af 50 børn fra Hou og omegn fra 4. til 7. klasse. De har siden august øvet på musicalen »Skatteøen«, som skal opføres i forbindelse med kulturugen i Hou. Ole og Annie tager til Furoboda Folkehøjskole i Sverige for at holde vores samarbejde med andre nordiske højskoler ved lige. Ulandskurset »Du store verden« starter sidst på måneden. I samarbejde med DAMP-foreningen, Huset Venture og Handicapidrættens Videnscenter har vi arrangeret kurset »Coach the coaches«, og formålet er at uddanne jobformidlere og andre, som skal hjælpe mennesker med handicap eller mennesker med nedsat arbejdsevne til at bevare eller opnå tilknytning på arbejdsmarkedet.

Kulturugen i Hou startes med forestillingen »Skatteøen« her på skolen, og dagen efter er der fernisering ved kulturforeningen Korona, som repræsenteres af billedkunstnerne Susanne Schneekloth og Inger Stoltze Poulsen. Thyge Kristensen fortæller historier og eventyr fra Afrika.

Oktober

I fællestimerne fortæller Hans Otto om krypteringens historie og Leif Hjernøe om Simenon og Maigret. Vi laver modulfagsmesse, for allerede nu skal der vælges nye fag til efter efterårsferien. Vi præsenterer »Rocky Horror Picture Show«, som bliver temaugens stykke.

Dorthe Mortensen og Richard Larsen laver lagkage til alle, og der dækkes fødselsdagsbord i spisesalen. Sejladslinien tager en tur rundt i Århus Bugt, og så er der bare efterårsferie. Vores udenlandske elever er på skolen og bliver undervist af Hans Otto et par dage. Resten af ugen har hjælpelærerne lavet et tætpakket program med mange udflugter, så ingen skulle kede sig.

Efter efterårsferien starter vi lige på og hårdt med vores stykke. Eleverne har inden ferien valgt grupper: PR/video, skuespil, kor, dans, musik, lyd og lys, scenografi, kostumer og sidst men ikke mindst pølsevognen, som sørger for at vi får nok at spise og drikke på alle tider af døgnet. Der arbejdes hårdt i alle grupper, og hver morgen får vi de sidste nyheder fra PR-gruppen på video. Det bliver en ganske fornøjelig uge, og vi glæder os meget til at vise stykket for familie og venner fredag aften. Pølsevognsgruppen har sørget for rekvisitter til publikum: Aviser, sprøjter med vand og ikke mindst konfettikanonen, da der i Rocky Horror Picture Show indgår faste ritualer. Efter stykket

har vi inviteret gæsterne på middag og en hyggelig aften med sange, taler og lidt underholdning. Næste morgen fortæller Ole om Egmont Højskolen. Samme Ole har dagen før fået overrakt N.E. Bank-Mikkelsens pris. Stort tillykke. Festtalen i den anledning kan læses her i årsskriftet.

Vi siger farvel til Lis Jespersen, som efter mange år i HHA, går på efterløn. Ved samme lejlighed siger vi tillykke til Margit Sørensen for 20 år og Richard la Cour for lidt over 25 år på Egmont Højskolen. I de sidste fællestimer i oktober fortæller Carsten Graff om »Fittness for følelser«, og Peter Rasmussen og Karin diskuterer konkurrence med eleverne.

Globallinien og de japanske elever tager til København og idrætslinien til Rønbjergcentret, men alle er heldigvis tilbage til fredag, hvor vi igen skal spille Rocky Horror Picture Show til elevstævnet.

Festforelæsning

Af John Møller,
direktør for
Landsforeningen LEV

Den 24. oktober 2003 delte Ernst Christoffersen og forstander Ole Lauth N.E. Bank-Mikkelsens Socialforsorgspris 2003. Ole fik den i anerkendelse af hans virksomhed som forstander for Egmont Højskolen og for hans mangeårige og nytænkende arbejde i forhold til mennesker med bevægelseshandicap. En indsats, der tydeligt bærer præg af Bank-Mikkelsens virke.

Ved den lejlighed holdt John Møller følgende festforelæsning, som vi nænsomt har forkortet.

Tak for opfordringen til at holde festforelæsning i anledning af overrækkelsen af N.E. Bank-Mikkelsen prisen. Den opfordring er jeg meget glad for - den giver jo en enestående lejlighed til at komme af med noget af det, der ligger mig på sinde.

Ligestilling af alle mennesker er basis for princippet om normalisering. Normalisering er ganske enkelt grundlaget for målet, om at sikre alle borgere et liv så nær det normale som muligt.

Det er vilkårene for livet, der skal normaliseres. Det er ikke mennesker med handicap, der skal gøres »normale«. Sådan sagde Niels Erik Bank-Mikkelsen indledningsvis i en af sine mange taler om emnet.

På denne enkle måde blev grundlaget for en ændret handicappolitik lagt.

I Danmark strammede det rigtigt til på området, fra 1933 da Staten overtog ansvaret for al service, ikke kun for udviklingshæmmede, men for ALLE mennesker med handicap. Den gang var målet Ro – Renlighed og Regelmæssighed. Beskyttelsen ledte til store institutioner, isolation, ingen uddannelse, ingen udfordringer, passivisering, afhængighed, ting som racehygiejne og sterilisation, groede ud af denne kultur. Det omliggende samfund ejede disse mennesker, bestemte over dem, vedtog særlige love for dem – få bestemte helt og holdent hvem, der tilhørte gruppen således, at det blev muligt at finde ud af, hvem de særlige love gjaldt for.

Denne totale magt over andre mennesker – den kunne opretholdes fordi de kunne define-

res – de var registrerbare, ville de have hjælp, så måtte de underkaste sig.

Selvom vi har et system nu til dags, hvor vi alle lever efter de samme love og regler i dette land, så er det stadig sådan, at vi over for nogle mennesker, især de kommunikationssvage, tillader os ting, som vi aldrig ville tillade over for andre – måske fordi vi ikke mestrer dette at besidde magten.

Derfor burde magt nok kun gives til mennesker, der har forstand på at lade være med at bruge den.

Det enkelte menneskes oplevelse af selvstændighed hænger ikke nødvendigvis sammen med oplevelsen af selvbestemmelse. Selvom vi alle oplever indskrænkninger i vores selvbestemmelse, i forhold til vores familie, venner, kollegaer og naboer, så ønsker vi ikke at opleve indskrænkninger i vores selvstændighed.

Hvis denne ret til stadighed begrænses af omgivelserne: Forældre – pårørende – personale – forvaltninger – politikere m.m., så er vi stadig meget langt fra normaliseringen.

Men normaliseringen udvikler sig stadig inden for de »hårde« områder: Boliger – arbejde – fritid – undervisning – hidtil stærkest inden for boligområdet, hvilket har haft overordentlig stor indflydelse på udviklingshæmmedes tilværelse. Det at bo i normalsamfundet i en bolig, der ikke adskiller sig fra andre boliger i kvarteret – (bortset fra at den måske ligner en rigmandsvilla). Det at have service stillet til rådighed afpasset til det individuelle behov – det at møde kommunale politikere og forvaltningsfolk i supermarkedet og på posthuset, det giver altså nogle andre relationer, der igen giver en mulighed for at få oprettet og plejet et netværk – normalisering af levevilkårene fører ikke automatisk til integration – men der opstår i hvert fald ingen integration, hvis ikke levevilkårene er normaliseret.

Det er i øvrigt interessant at tale om begrebet integration i forbindelse med levevilkårene for mennesker med handicap – det forudsætter, at der på et tidspunkt har været tale om en segregation.

Af SFI's undersøgelse af hvordan voksne mennesker ser på mennesker med handicap, som blev foretaget for et par år siden, fremgår det tydeligt, at de handicapgrupper - der har levet integreret i samfundet i længst tid – også er de grupper over for hvem, der er den største accept: Blinde – døve – fysisk handicappe-

de og nederst på listen kommer sindslidende – autister – kommunikationssvage og udviklingshæmmede.

Undersøgelsen viser også, at de mennesker, der i opvæksten i børnehaven, skolen eller privat har haft omgang med børn med handicap er de, der har den mest naturlige holdning over for folk med funktionsnedsættelse.

Det er i højeste grad med til at styrke min påstand om, at det ikke er integrationen, men segregationen, der er problemet.

Tag nu fx boligområdet. Nu startes der forfra i amter og kommuner med etablering af større og større enheder, ikke kun som ny tilvækst – nej også som erstatningsbyggeri for mindre og velfungerende bolig-enheder – begrundelse – besparelser og rationalitet, nødvendigheden af en rationel drift, management-termer vejen rundt – dygtige forvaltningschefers proaktive forslag til det politiske system.

Fornyelig havde jeg lejlighed til at give et oplæg i et par timer til ledende forvaltningsfolk fra amterne som indledning til et kursus i Boligens betydning – Rammer og indhold - og indrømmet - jeg kom selv med et par besparelsesforslag til fri afbenyttelse, som jeg ikke har noget imod at gentage her – det er forslag på serviceområdet Hjælp til at spise: Det tager 30 – 40 minutter at hjælpe et menneske, der ikke selv kan spise, med at gennemføre et måltid.

Det tager mindre en 10 minutter at sondemade – forstil jer hvor mange kroner, der ligger i at gå over til sonde-madning helt generelt.

Ble-skiftning: Dette er en yderst ressource-krævende proces, der bør foretages mange gange om dagen.

Her kunne vindes meget ved, at alle fik indlagt kateter og 2 liters poser, man kunne så endda alliere sig med opfinderen af malkerobotten således, at pose-indehaverne kunne få disse automatisk tømt ved aftenstid.

Det skal siges, at alt har ikke været forgæves – for der var en, der sagde, at hun sandelig håbede, at det var min spøg.

- Vi har et Folketing, der gennem de sidste mange år har vedtaget den ene lovgivning efter den anden for at forbedre vilkårene for mennesker med særlige behov.

Rettigheden til andre forsørgelsesformer end Førtidspension, Lov om Retssikkerhed og Magtanvendelse (kunne have været bedre, men det kommer nok) og en række særlovgivninger er forsvundet.

Hvordan hænger dette sammen med den politik, der føres i mange amter og kommuner.

Hvorfor er det lige pludseligt blevet billigere at levere den nødvendige service i større enheder, når et af de væsentlige succes kriterier for udflytningen i bofællesskaber var, at det både var bedre og billigere.

Jeg spørger bare!!

Allerede i midtfirserne udfærdigede LEV sammen med Bank-Mikkelsen beregninger over omkostningerne pr. person i institutionsmiljøet contra omkostningerne i bofællesskaberne.

Det kostede den gang en engangsudgift på 28.000 kr. at etablere en person i bofællesskab og herefter en årlig udgift på 165.000 kr. inkl. førtidspension, medens udgiften i den amtslige institution var 220.000 kr., altså var der en besparelse på 25 % ved at flytte ud fra de store institutioner.

Men hvad – meget kan jo have ændret sig på 15 – 18 år – selv måden at regne på!!

Så det kan da være, at det er rigtigt, at først kan man flytte mennesker ud fra de store boenheder for at give dem en bedre og mere selvstændig tilværelse og for at spare penge.

Og senere kan man så flytte dem ind på større enheder for at give dem en bedre tilværelse og samtidig spare penge.

Vi skal jo hele tiden være villige til at lære noget nyt.

Hvad er det så, der er galt med de store enheder, når det betragtes med beboernes øjne?

Det første problem, der melder sig er, at der ikke skal være ret mange samlet i samme bebyggelse, før bebyggelsen skifter fra at være beboernes hjem, til at være personalets arbejdsplads med alt hvad der dertil hører – strukturen fremmer institutionskulturen – og i denne forbindelse hjælper det ikke meget, at institutionsbegrebet er afskaffet – kulturen opstår alligevel.

Det næste problem, der opstår, er, at der kommer åndeligt pigtråd om en sådan bebyggelse, det er ikke normalisering af levevilkårene, at man bygger store enheder til en bestemt del af befolkningen, som den er defineret af omgivelserne – mange kan være ligestillede – men de er ikke af den grund ligesindede.

Subkulturer opstår kun, når samfundet ikke inkluderer, og når omgivelserne vender ryggen til, er man nødt til at søge kontakt hos ligestil-

lede – der som sagt ikke nødvendigvis er ligesindede.

Vi er, som jeg sagde indledningsvis, kommet en lang vej i retning af normalisering af levevilkårene for mennesker med handicap, men vi slæber meget på fødderne på vej op ad trappen, og af og til møder vi noget på afsatsen, der gør os bange – så vender vi om og begynder at gå ned igen.

Det er svært at gå trappen ud, og vi skaber undskyldninger for os selv, ved at gøre hvad vi kan for at overbevise os og omgivelserne om, at der ikke er noget perspektiv for mennesker med udviklingshandicap.

Ved ikke at tilbyde relevant undervisning og kompetencegivende uddannelse - ved ikke at tilrettelægge arbejdsprocesser – ved ikke at støtte individualiteten – ved ikke at fremme netværksdannelse, men derimod segregere i særlige kulturer, skaber vi en selvopfyldende profeti – om at det ikke nytter noget.

Hvem kan se det fornuftige i at ofre uddannelse og oplæringstid og stille krav til en person, hvis perspektiv er en førtidspension ved det fyldte 18 år.

Ligestilling af alle mennesker er basis for princippet om normalisering, sådan citerede jeg Niels Erik Bank-Mikkelsen – indledningsvis.

Så jeg tror, jeg vil slutte mit causeri med et andet Bank-Mikkelsens citat.

»Der er to logiske måder at behandle mennesker på: Du kan enten slå dem ihjel eller behandle dem med solidaritet og respekt«.

Og eftersom den første heldigvis ikke er tilladt endnu - så lad os koncentrere os fuldt og helt om den sidste og ikke stykkevis og delt.

Tak

Solidaritet

- Referat af et foredrag med Søren Juul

Af Hans Czajkowski Jørgensen, højskoleelev

På en våd onsdag aften i november står den endnu engang på fællestime i Lillesalen. Til lejligheden har vi i dag fået Søren Juul, lektor i sociologi ved Roskilde Universitetscenter, til at komme og holde foredrag om solidaritetens tilstand i dagens Danmark.

Som eksempel fra den virkelige verden på solidarisk virke henviser Søren Juul indledningsvis til det danske velfærdssystem.

Vi lever i en stat, der yder social service til støtte for værdigt trængende af forskellig art. Velfærdsstaten er et organ, vi alle bidrager til. Med tanken om solidaritet i baghovedet kan man sige, at vores bidrag til velfærdsstaten er måden, hvorpå alle danske statsborgere kollektivt er solidariske med dårligere stillede medborgere. Den er indbegrebet af en solidarisk stat. Vores moralske medansvar for at hjælpe hinanden er en stor del af det, der gør os alle til en del af det danske velfærdssamfund.

Den typiske opfattelse af solidaritet, som den at mennesker slutter sig sammen for at styrke kampen for en fælles interesse, mener Juul ikke længere er tidssvarende og tilstrækkelig. Den konventionelle solidaritetstanke som den typisk ses i for eksempel arbejderbevægelsen, er et eksempel på et sådant interessefællesskab. I flok kan vi løfte mere end hver for sig, det er rigtigt. Man 'bør' være med i en fagforening, hvis man er arbejder. Men det betyder ikke, at man nødvendigvis selv har været særligt bevidst om, hvorfor man er med i en fagforening.

Overfor denne form for solidaritet sætter Søren Juul så en nyere slags, som han kalder for Refleksiv Solidaritet. Han beskriver det som en 'anerkendelse af moralske forpligtelser, der følger af forbundetheden med et andet menneske, en anden gruppe eller et andet fællesskab'. En eftertænksom form for solidaritet, der bunder langt mere i et bevidst og personligt valg end tidligere.

Vi lever i en tid, hvor der i højere og højere grad afkræves selvansvar og personlig stillingtagen af det enkelte individ. I en tid hvor hver enkelt altså også bør have ret til at forfølge sin egen personlige vision om det gode liv. Derfor mener Juul også, at opfattelsen af medansvar og solidaritet bør nuanceres til at genspejle dette.

Ved at tale om solidaritet som et spørgsmål om anerkendelse af vores moralske forpligtelser over for hinanden, gør Søren Juul solidaritet til et personligt anliggende. Noget vi gør op med os selv. Vi må hver især bevidst vælge de fællesskaber, vi tilslutter os, og dermed også hvem vi er solidariske med.

November

Elevstævnet er godt i gang, og igen i år er der rekord for tilmeldinger. Det betyder, at vi lørdag aften spiser både i hallen og spisesalen, men alt forløber alligevel uden de store problemer. Så endnu engang ros til elevforeningens bestyrelse og hjælpere for et flot arrangement.

Lærergruppen skal på kommunikationskursus, så vi overlader eleverne til Lars Sørensen, hjælpelærerne og gæstelærere i et døgn.

I fællestimerne er der oplæg både fra Globallinien og vore japanske elever. Bo Skaarup kommer og fortæller om sine oplevelser på Solomons øerne, og Steen Dohn (skolens nye medielærer) om Darth Vader: Du som er i himlene … Lone Hertz opfører Århundredets kærlighedseventyr af Marta Tikkanen, og historikeren Søren Hove fortæller om Islamisk fundamentalisme. Nina Numan snakker om det at tage afsked og Ole Feldsted fra DPU om kommunikation. Dan Brock viser sit stykke »Svinemusklen«, og Søren Juul fortæller om Solidaritet.

Eleverne holder temagangfest. Der er eventyraften ved pejsen og teatertur til Århus: »Den fede kvindes rige liv« af Tami Øster. Friluftslinien udfordres af Peter og Johannes og bygger tømmerflåder til kørestolsbrugerne på linien.

Højskolens bestyrelse holder møde, hvor næste års budget er det store punkt. Ole deltager sammen med nogle elever i en handicapfilmfestival i Kolding.

Vi får besøg af SU-styrelsen, som bevilliger og godkender vores specialundervisning, og de bruger en formiddag på at se på vores undervisning. Poul Erik og Hans Otto er på Ry Højskole for sammen med andre højskolelærere at etablere et projekt om kultur- og konfliktløsning, som skal løbe af stablen i foråret 2004. Samtidig er der bliveweekend med julehygge – der bages, laves juledekorationer og -pynt, læses juleeventyr, og det emmer bare af jul. Næste dag er der afgang til Moesgård Museum, Randers Regnskov og Trapholt Kunstmuseum. Om aftenen er der julefrokost, og efter festoprydningen bliver det første lys tændt i Peters hjemmelavede adventskrans.

Elevstævne 2003

Af Jens Bork, formand for Elevforeningen

Der var igen i år meget stor interesse for stævnet, og ca. 500 mødte frem og gjorde weekenden til en fantastisk oplevelse i fællesskab med stævnedeltagere, skolens elever og personale.

Selvom mange højskoler har det hårdt, er der fuld fart på Egmont med 125 elever, hvilket er utroligt flot. Det siger lidt om, hvor populær Egmont er, hvad vi også mærkede ved stævnet

Fredag eftermiddag var der ankomst og indkvartering, og der var run på med det samme. Mange kom fredag, da det er rart at være med hele weekenden.

Fredag aften havde elever og personalegruppen lavet en forrygende musical »The Rocky Horror Picture Show«. Musicalen var en kanon succes, hvor alle gav den alt, hvad de formåede. Den vil blive husket i lang tid både af de medvirkende og gæsterne. En utrolig flot præstation.

Efter forestillingen underholdt Duo Nosalav Nielsen, og det var igen en stor succes.

Lørdag formiddag var der ordinær generalforsamling, som forløb uden problemer med en god og seriøs debat. Om eftermiddagen holdt formand for DSI Stig Langvad foredrag, og der var stort fremmøde.

Lørdag aften var der traditionen tro den store festmiddag. I år måtte vi pga. de mange deltagere spise festmiddagen både i hallen og spisesalen. Derfor var der sat storskærm op i spisesalen, så alle kunne følge med i, hvad der foregik i hallen. Der blev uddelt årgangspokaler til i alt 33 jubilarer. Stævnets 2 ældste deltagere var elever på Egmont 1967–68.

Der var Amerikansk Lotteri, hvor hovedgevinsterne var to ugeophold i feriehusene.

Lissi, køkkenlederen, havde fuldstændig styr på tingene; maden var perfekt. En stor tak og ros til køkkenet.

Efter middagen underholdt Elvis and the Teddybears, som sørgede for en særdeles fornøjelig aften til langt ud på de små timer.

Søndag var der hjemrejse. Elevforeningen ønsker hermed at sige tak til vores 45 frivillige hjælpere. Uden deres store indsats havde arrangementet ikke været så vellykket. Vi håber at måtte trække på jer igen til næste år.

Elevforeningen ønsker også at sige tak til Egmont Højskolen for det utroligt flotte samarbejde i forbindelse med stævnet

Jubilarer

35 års jubilæum:
Poul Scheby Pedersen, Hans Henrik Sønichsen.

30 års jubilæum:
Søren Falborg Sørensen.
Henrik Jensen.

20 års jubilæum:
Troels Åge Hybholt

15 års jubilæum:
Jan Andersen, Kirsten Jensen, Lise Lotte Møller, Birgit Lund Præstbo, Kurt Antonsen, Connie Laura Madsen, Helle Broberg, Hans Nicolajsen, Peter V. Hansen, Brian Joensen, Hanne Bjørnskov, Carlo Bording.

10 års jubilæum:
John Busk Sørensen, Jette Vanggård, Tine Gottschalk, Mogens Barrit, Elisabet Andersen

5 års jubilæum:
Jan Heilmann Nøhr, Kristine Lomholt Stephensen, Thomas Fugl, Diddan Degn Karstensen, Helene Nielsen, Bonnie Hyttel Larsen, Lars Henriksen, Michael Bjørndal Christensen, Mikkel Larsen, Rikke Mortensen.

Siden Sidst

Af Jens Bork, formand for elevforeningen

Elevstævne 2004
Bliver weekenden den 29.-31. oktober 2004 - sæt kryds i kalenderen med det samme! Vi er så småt begyndt med planlægningen.

Forårsflytur
Elevforening vil undersøge interessen for at lave en ekstra tur i april måned 2004. Bestyrelsen har snakket om at turen skal gå til de Canariske Øer, Marokko eller Cuba. Så snart vi har fundet ud af, hvad der er muligt, vil I høre fra os. Bliver turen til noget, kan det blive skønt at komme ned i varmen efter en lang og kold vinter.

Flytur i august
Elevforeningen vil igen i 2004 arrangere flytur. Rejsemålet er endnu ikke fastsat, men vi satser på, at det bliver i august. Vi går i gang med planlægningen straks i det nye år, og så snart vi har noget klar, bliver det sendt ud til medlemmerne.

Sommersjov
For 5. år i træk vil Elevforeningen, i samarbejde med Dansk Handicap Forbunds Ungdomskreds og Muskelsvindfondens Ungdomsgruppe, arrangere Sommersjov. Traditionen tro bliver det i uge 28, og planlægningen er i fuld gang - der er igen lagt op til en utrolig spændende uge.

Den Lille Grønne
Du opfordres hermed til at sende et eller flere indlæg til Den Lille Grønne, der udkommer i juni måned 2004. Har du en oplevelse fra din hverdag eller en spændende oplevelse i forbindelse med højskolen, vil vi gerne, at du fatter pennen og sender det til Elevforeningen. Du har tiden - vi har bladet - så lad os få et samarbejde i gang. Materiale til Den Lille Grønne sendes til: Jens Bork, Vestervænget 39, 7323 Give. Senest 1. maj 2004.

Internet
Elevforeningen har haft sin egen hjemmeside kørende et stykke tid. Vi kan med glæde konstatere, at hjemmesiden bliver flittigt benyttet. Adressen er: elevforening.egmont-hs.dk

Derfor opfordrer vi dig til at prøve den, når du skal have gang i computeren her i juleferien.

Egmont Højskolens Elevforening ønsker elevforeningens medlemmer, elever og lærere og personale på Egmont en **rigtig god jul og et godt nytår**. På gensyn igen i det nye år.

Elevforeningens bestyrelse

Jens Bork, formand, medlem af skolens bestyrelse . . . . . 75 73 19 95 • 20 46 25 72
Vestervænget 39, 7323 Give . . . . . bcj@pc.dk • fax: 75 73 99 95
Wilton Jensen, næstformand, medlem af skolens bestyrelse 97 47 15 35
Bakkedraget 8, 7490 Aulum . . . . . woj@mail.tele.dk
Jørn Skov Hansen, kasserer 75 33 34 74
Museumsparken 36, 6623 Vorbasse . . . . . .jskovhansen@ofir.dk
Claudia Jensen . . . . . .claudiajensen@mail.dk
Spøtrupvej 6 A, 8300 Odder
Rene Hansen 39 29 80 65
Hans Knudsens Plads 1, Bolig 554, 2100 København . . . . . rph@city.dk
René Schou 58 19 28 25
Strandgade 14 B, st.th., 4230 Skælskør . . . . . r.schou@stofanet.dk

Johnny Jagwani, elevholdsrepræsentant 2003 . . . . . 25 21 04 86
Bellahøj Vej 8 B st.th., 2700 Brønshøj
Dorthe Mortensen, elevholdssuppleant 2003 . . . . . 20 72 70 02
Storegade 16, 1.th., 6800 Varde
Tina Laursen, 1. suppleant 98 92 74 27
Idrætsallé 43, st.tv., 9800 Hjørring . . . . . tina@mtbl.dk
Claus Krogh, 2. suppleant
Gråbrødretorv 4, 1.tv., 1154 København K

Foreningens kontakt på Egmont Højskolen
Ole Lauth (forstander) og Karin Busk 87 81 79 00
Villavej 25, Hou, 8300 Odder . . . . . mail@egmont-hs.dk

December

»Det' sør'me, det' sandt, december…« Kalenderlysene er tændt, og vi tager nu hul på den sidste måned i dette skoleår. De sidste linieture løber af stablen, mens andre forbereder sig til fagenes fest, hvor vi skal se reultatet af efterårets slid på linier og fag. Globallinien holder afskedsfest for de mange mennesker uden for højskolen, som har været involveret i deres ophold. Brugerne skal ansætte nye hjælpere til efter jul, så det vrimler med nye ansigter i huset, hvor vi forhåbentlig får mange at se igen efter jul. Klüvers Big Band giver koncert, og mange elever skal se Peter Pan på Århus Teater.

I den sidste uge evaluerer vi, og eleverne skal til morgenmad hos lærerne. Som en fast tradition er der julegudstjeneste i Halling Kirke, inden vi holder afslutningsfest med lærerunderholdning. Den sidste dag starter lærerne med Luciaoptog, og efter morgenmaden er der Gospelsang for alle. Vi skal se videoen fra Rocky Horror Picture Show, inden vi uddeler beviser og siger farvel til et dejligt elevhold. Når eleverne er rejst, er der planlægningsmøde, inden hele personalet slutter af med fælles foredrag og julefrokost. Så kan vi endnu engang ønske hinanden glædelig jul og sige tak for et godt skoleår.

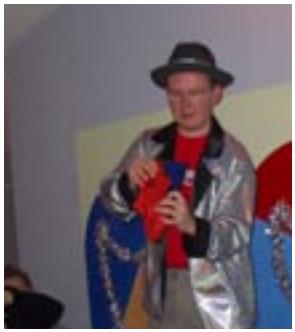

Elevhold forår 2003

Agnes Mathiasen	3500 Værløse
Albert Petersen	9670 Løgstør
Amanda Rohweder Nielsen	3000 Helsingør
Anders Bro	3250 Gilleleje
Anders K. Jørgensen	3400 Hillerød
Anitta Rose Poulsen	9310 Vodskov
Anja Høegh Andersen	5792 Årslev
Anja Marie Rotbøl Jensen	3300 Frederiksværk
Anna Henningsen	5792 Årslev
Anna Hvam	8900 Randers
Anne Julie Troelsgaard Nielsen	2720 Vanløse
Anne Østergård Nielsen	6854 Henne
Anne-Cathrine Sørensen	9260 Gistrup
Asger Romme Andersen	6430 Nordborg
Ayoe Randrup	2400 København NV
Bent Rasmussen	4230 Skælskør
Berit Gottrup	5500 Middelfart
Bjørn Christensen	8700 Horsens
Brian Joensen	6715 Esbjerg N
Brian Rasmussen	8900 Randers
Carina Thorøe	8000 Århus C
Carsten Knudsen	6000 Kolding
Charlotte Kragh Hansen	4800 Nykøbing F
Chieko Miyairi	Japan
Christian Lundt Vargas	4640 Fakse
Christina Frejvald Due	7200 Grindsted
Christina Snede Sørensen	5863 Ferritslev
Claus Tvile Temdrup	2635 Ishøj
Daniel Bente	4700 Næstved
Daniel Klit Blente	5260 Odense S
Daniel Winther Jensen	5210 Odense NV
Ditte Hauberg	6470 Sydals
Dorthe Mortensen	6800 Varde
Flemming Sofus Madsen	6700 Esbjerg
Hanne Christensen	4990 Sakskøbing
Hans Stokholm Nielsen	9500 Hobro
Helle Glass	8300 Odder
Henrik Bang	9000 Aalborg
Jack Brinck Jensen	2635 Ishøj
Jan Dannevang Voss	2450 København SV
Janne Ahmt	4953 Vesterborg
Jannik Andersen	3500 Værløse
Jens Larsen	2860 Søborg
Johanne Andersen	7430 Ikast
Johannes Kleis	8200 Århus N
Johnny Jagwani	2700 Brønshøj
Julie Dalsgaard Jørgensen	4700 Næstved
Julie Odgård Poulsen	5500 Middelfart
Jørgen Halsted Hansen	5700 Svendborg
Kasper Dyhr Mikkelsen	8600 Silkeborg
Kasper Thyrring	2920 Charlottenlund
Katrine Bach Pedersen	7400 Herning
Kenneth Nielsen	9210 Ålborg SØ
Kim Østergaard Nielsen	9400 Nr. Sundby
Kristian Holme Hansen	7500 Holstebro
Kaare Jønsson	2730 Herlev
Lars Krebs-Henrichsen	7190 Billund
Lars Ockens	9000 Aalborg
Lasse Andersen	8450 Hammel
Lasse Hansen	4700 Næstved
Lasse Konradsen	4681 Herfølge
Lasse Rauff Mathiassen	7323 Give
Lau Kristian Eybye	2860 Søborg
Laura Cecilie Christensen	9220 Aalborg Øst
Laura Svarrer Stoumann	7100 Vejle
Lene Louise Lauridsen	6710 Esbjerg V
Lene Margrethe Schuldt	2930 Klampenborg
Lene Zachariassen	6470 Sydals
Line Hjøllund Pedersen	9560 Hadsund
Line Jensen	5863 Ferritslev
Line Langholm Larsen	8000 Århus C
Lise Dahl	3060 Espergærde
Lone Jensen	9881 Bindslev
Louise Kjær Sørensen	8381 Tilst
Mads Noe Skytte	6971 Spjald
Maja Sjøgreen	6715 Esbjerg N
Mamut Mamutovski	2100 København Ø
Marc Sander Jacobsen	7451 Sunds
Marie Louise Bergmann	3700 Rønne
Marie Martens Laursen	5600 Fåborg
Marie Najaaraq Poulsen	2400 København NV
Marie Yde Skaksen	9330 Dronninglund
Martin Ambæk Krag	4700 Næstved
Martin Gade Bagger	5500 Middelfart
Martin Heggelund	4632 Bjøverskov
Martin Krogholm	9830 Tårs
Mette Drachmann Sørensen	3230 Græsted
Mette Larsen	8850 Bjerringbro
Mette Tangaa Nielsen	5466 Asperup
Michael Allan Davidson	8723 Løsning
Mikkel Smidstrup	6430 Nordborg
Mille Brinck Lange	5000 Odense C
Morten Andersen	8800 Viborg
Nikolaj Hansen	2450 København SV
Paul Gonchik	8653 Them
Per Hansen	7100 Vejle
Pernille Kølbæk	7323 Give
Peter Harris Nielsen	2770 Kastrup
Poul Toft Nissen	6230 Rødekro
Rasmus Dalager Jørgensen	8000 Århus C
Rasmus Holm	6940 Lem St.
Rasmus Lund-Sørensen	4700 Næstved
Rasmus Stampe Schierbeck	2400 København NV
Richard Østergaard	7100 Vejle
Rikke Holmegaard	4220 Korsør
Rouweida El-Soussi	9000 Aalborg
Ruben Matzen	8260 Viby J
Sami Hajslund	5230 Odense M
Sara Ellesøe Christiansen	3630 Jægerspris
Shinichi Sakai	Japan
Stefan Schmidt	7600 Struer
Stian Labianca	2950 Vedbæk
Stine Thykier	4300 Holbæk
Stinna Frahm Pedersen	4913 Horslunde
Theis Trabjerg	5500 Middelfart
Thomas Rasmussen	4900 Nakskov
Tina Guld	7500 Holstebro
Tomas Strøbye	4700 Næstved
Tove Jacobsen	3700 Rønne
Trine Lykke Christensen	7080 Børkop
Troels Ohmeyer	8370 Hadsten
Tsukasa Muraya	Japan
Vibeke Maria Johansen	4930 Maribo

Elevhold efterår 2003

Anja Jeppesen	6960 Hvide Sande
Annika Lyhne Larsen	6855 Outrup
Barbara Krogh	7960 Karby
Berit Gottrup	5500 Middelfart
Berit Marie Heine Nilsson	5700 Svendborg
Bjørn A. Sørensen	8544 Mørke
Brian Jensen	4970 Rødby
Brian Joensen	6715 Esbjerg N
Brian Rasmussen	8900 Randers
Brian Sandberg	4520 Svinninge
Bruno Maguniga	Uganda
Cat V. Borch	2000 Frederiksberg
Chanette Knudsen	7000 Fredericia
Chieko Miyara	Japan
Christa Dissing	9760 Vrå
Christian Grundvad Sørensen	8270 Højbjerg
Christian Lundt Vargas	4640 Fakse
Christiane Haase	9210 Aalborg SØ
Claus Bjørnholt Fink	5300 Kerteminde
Daniel Bente	4700 Næstved
Daniel Laryea	8210 Århus V
Deniz Dogan	3520 Farum
Dennis Kundvig Hansen	2830 Virum
Dishnu Kunwar	Nepal
Dorthe Mortensen	6800 Varde
Eva Lykkegaard Poulsen	9640 Farsø
Flemming Sofus Madsen	6752 Glejbjerg
Frans Andersson	9000 Aalborg
Gert Gregers Hansen	9500 Hobro
Gifty Erzan Essien	Ghana
Gunhild Øibakken Pedersen	4990 Sakskøbing
Hanne Christensen	4990 Sakskøbing
Hanne Lund	9400 Nr. Sundby
Hans C. Jørgensen	9000 Aalborg
Hans Stockholm Nielsen	4230 Skælskør
Helene Dal Sørensen	9480 Løkken
Henriette Stausholm	2770 Kastrup
Hiroki Kohara	Japan
Ingebeth S. Drost	9640 Farsø
Jack Brinck Jensen	8300 Odder
Jan Mikkelsen	6500 Vojens
Janne Schmidt Jensen	8900 Randers
Jannik Andersen	4200 Slagelse
Janus Novak Olesen	8230 Åbyhøj
Jens Søndergård	6000 Kolding
Jesper Kvolbæk	9400 Nr. Sundby
Jesper Svenning Andersen	8250 Egå
Johanne Moesby	8300 Odder
Johnny Jagwani	2700 Brønshøj
Julie Fleismann	9500 Hobro
Julie Juel Andersen	8800 Viborg
Jørgen Halsted-Hansen	5700 Svendborg
Kathrine Noe Skytte	8000 Århus C
Kazuya Yada	Japan
Knud Hermansen	9560 Hadsund
Kouko Ito	Japan
Lars Phillipsen	6430 Nordborg
Lars Rostrup	3480 Fredensborg
Lasse Konradsen	4681 Herfølge
Lau Kristian Eybye	2860 Søborg
Lene Margrethe Schuldt	2930 Klampenborg
Linda Ann Hansen	8500 Grenå
Line Fabricius Nedergaard	6900 Skjern
Lisbeth Stevns Nielsen	8382 Hinnerup
Lise Fløe Andersen	9620 Aalestrup
Lone Henriksen	4200 Slagelse
Lone Kidmose Pedersen	8300 Odder
Louise Henriette Johnsen	2700 Brønshøj
Louise Skau Rasmussen	8270 Højbjerg
M. Cecilie Møller	8381 Mundelstrup
Mai Bøje	6230 Rødekro
Marco Andreasen	4700 Næstved
Mari Matsuoka	Japan
Maria Mathiassen	8700 Horsens
Marianne K. Christensen	6893 Hemmet
Marie Louise Bergmann	3700 Rønne
Marie N. Poulsen	8300 Odder
Marie T. Carlsen	8200 Århus N
Marie Aagaard Olesen	4900 Nakskov
Martin Albrechtsen	8850 Bjerringbro
Martin Beeck	5240 Odense NØ
Martin Piening	8270 Højbjerg
Martin Riis Pehrson	2620 Albertslund
Mette Kim Albinus Jonassen	7400 Herning
Michael Skovborg Steffensen	8000 Århus C
Michael Stærke	5550 Langeskov
Mie Lavesen	7800 Skive
Mika Temma	Japan
Mille Brinck Lange	5000 Odense C
Mogens Jensen	7620 Lemvig
Mugala Aisa	Uganda
Nadja Frederiksen	5500 Middelfart
Natascha Nielsen	3540 Lynge
Nikolaj Eskildsen	7260 Sønder Omme
Nina Thorsen	4970 Rødby
Ole Jensen	6715 Esbjerg N
Ole Sander Larsen	4684 Holme Olstrup
Peter Ørnstrup	8000 Århus C
Poul Lauge Jacobsen	Grønland
Rasmus Lund-Sørensen	4700 Næstved
Rasmus Thoft Pedersen	9000 Aalborg
René Vigeland Hubertus	Norge
Richardt Larsen	3500 Værløse
Rikke Mejlby Jensen	9681 Ranum
Rohweida El-Soussi	9100 Ålborg Ø
Rolf Burchardi	1656 København V
Rune Bøttger	9000 Aalborg
Sabine Duus Sund	7000 Fredericia
Salife Amshawn	Ghana
Sanne Rossing	9670 Løgstør
Satoko Nakamura	Japan
Simon Porsager	5882 Vejstrup
Sofie Løvbjerg	8700 Horsens
Sophie Lytoft Simonsen	8220 Brabrand
Steffan Dybdahl	6990 Ulfborg
Steffen Jensen	8560 Kolind
Stian Labianca	2950 Vedbæk
Stine Hedegaard	7600 Struer
Susan Cakas	Filipinerne
Suzan Katuskabe	Uganda
Søren Erik Jensen	7000 Fredericia
Tika Dakal	Nepal
Tina Graves	9900 Frederikshavn
Tina Howard	2500 Valby
Tine Kloch Sørensen	8300 Odder
Tommy Schmeltz Hansen	5700 Svendborg
Tomomi Ebina	Japan
Tsuji Mayumi	Japan
Yoshiaki Hattori	Japan
Yuko Yoshio	Japan

Skolens bestyrelse

Formand

Sonja Mikkelsen 86 75 04 76
Junivej 35, 8210 Århus V

Øvrige bestyrelse

Områdechef Kaj Vestergaard Nielsen (Vanførefonden), næstformand 89 44 66 66
Lyseng Alle 1, 8270 Højbjerg

Undervisningsinspektør Jørgen Hansen (Sahva) 45 85 11 80
Hjortsholmsvej 3, 2830 Virum

Landsformand Jan Jørgensen (Sahva) 39 29 35 55
Hans Knudsens Plads 1 A, 2100 København Ø

Sofie Nielsen (DHF) 86 52 12 15
Eskebækparken 5, 8660 Skanderborg

Susanne Olsen (DHF) 44 48 41 55
Skovgårds Allé 189, 3500 Værløse

Rikke Kastbjerg (DHF) 86 15 04 23
Østerby Allé 20, 8310 Tranbjerg J

Flemming Bay Jensen (Spastikerforeningen) 75 12 78 82
Torvegade 136 B, 6715 Esbjerg N

Torben Madsen (Muskelsvindfonden) 57 83 18 97
Ahornvej 21, 4180 Sorø

Inge Carlsen (PTU) 75 52 83 57
Almindingen 12, 6000 Kolding

Ejvind Mortensen (Teknologi- & Kulturforeningen) 86 55 61 53
Hølkenvej 84, Dyngby, 8300 Odder

Jens Bork (Elevforeningen) 75 73 19 95
Vestervænget 39, 7323 Give

Wilton Jensen (Elevforeningen) 97 47 15 35
Bakkedraget 8, 7490 Aulum

Skolens revisor

Kurt Ravn (BDO ScanRevision), Markedspladsen 2, 7400 Herning 96 26 38 00

Skolens ansatte pt.

Pædagogisk afdeling:
Tine Arvid, Jytte Bach, Annette Bjerregaard, Karin Busk, Anna Marie Buur, Annie Christensen, Richard la Cour, Steen Dohn, Poul Erik Fink, Bettina Johansen, Inge Johnsen, Dorte Jørgensen, Yutaka Kataoka, Bente Kloppenborg, Stevie Kørvell, Ole Lauth, Hans Otto Lunde, Niels Mathiassen, Peter Mikkelsen, Kasper Mortensen, Peder B. Nielsen, Nina Numan, Michael Pedersen, Peter S. Rasmussen, Lisa Schlage, Johannes Schønau, Bertil Sidenius, Mai-Britt Schmidt, Eva Szøllazi, Michael Szøllazi, Iben Thomsen, Karen Tomshøj, Connie Tømming.

Hjælpelærere:
Maria Ordell Frederiksen, Kristian Holme Hansen, Sara Hansen, Anna Henningsen, Michael Kokborg, Pernille Kølbæk, Mikkel Lyngbye, Ditte Miller, Maria Poulsen, Lars Siersbæk, Mads Skytte, Jeppe Kjer Thomsen, Daniel Winther, Anne Østergård.

Kontor & IT-afdeling:
Lis Duun, Eva Carlslund, Anne Nissen, Marianne Rasmussen, Søren Ingvardsen, Martin Gemzøe, Lars Vestergaard, Kasper Viuf.

Hjemmehjælp / rengøring:
Margit Sørensen, Anette Holst Andersen, Dorthe Broge, Helle Eriksen, Lana Frandsen, Helle Freese, Lisbet K. Hansen, Stine Kanstrup, Ida Knudsen, Lone W. Laursen, Heidi Malle, Birgit Mikkelsen, Joan S. Sørensen, Louise Kjær Sørensen.

Køkken:
Lissi Posselt, Niklas Bretisson, Rikke Bødker, Bende Christiansen, Susanne Christiansen, Christian Giese, Frederik Greese, Berit Holck, Stine Kallerup, Malene Klarlund, Winie Kristensen, Nicolai Kruse, Marco Søgård, Nanna Sørensen, Pernille Sørensen, Mads Thøgersen, Anne B. Tulstrup.

Pedel:
Jes Madsen, Niels Falling, Poul Erik Brodersen, Karsten Palmelund, Kenneth Pedersen, Leif Pedersen.

Værft:
Liselotte Kjær Hansen, Henning Krølmark, Jørn Birch Nielsen.

ÅRSSKRIFT EGMONT HØJSKOLEN 2003

egmont
højskolen

Egmont Højskolen
Hou • 8300 Odder
tlf. 87 81 79 00 • fax 87 81 79 79
giro 5 48 21 43

Internet:
mail@egmont-hs.dk
www.egmont-hs.dk